

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

9 januari 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ROUWHULDE

ACTUELE VRAGEN

INTERPELLATIES

DECRETEN EINDTERMEN SECUNDAIR ONDERWIJS – STEMMINGEN

DECREET BEKRACHTIGING BESLUIT ONTWIKKELINGSDOELEN BUITENGEWOON BASIS-
ONDERWIJS – STEMMING

DECREET WIJZIGING WET OP HET NATUURBEHOUD – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 22

Woensdag 9 januari 2002
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Rouwhulde	1
Spreker : minister-president Patrick Dewael	
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Nederlandse regering met betrekking tot de realisatie van de IJzeren Rijn	2
Actuele vraag van de heer Jos Bex tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de sanering van de aan BIAC verkochte gronden op de luchthaven van Zaventem	
Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de sanering van de aan BIAC verkochte gronden op de luchthaven van Zaventem	3
Actuele vraag van de heer Jos Bex tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de onderhandelingen tussen de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en Recupel betreffende de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur	5
Actuele vraag van de heer Jef Van Looy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de aanduiding en aanmelding van bijkomende kwetsbare gebieden	6
Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de toewijzing door OVAM van een studieopdracht inzake selectieve ophaling van luiers	7
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de subsidie aan de VZW KINT	8
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de verklaring van de afgevaardigd bestuurder van de VRT betreffende de mediaconcentratie in Vlaanderen	9
Actuele vraag van de heer Herman De Reuse tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de schorsing van een gemeentelijke politieverordening betreffende de verkoop van alcoholhoudende limonades in drankautomaten	10
Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de verklaring van de minister betreffende de mogelijke fusie van gemeenten	11
Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de betrokkenheid van gemeenten en provincies bij de opmaak van het Vlaamse gemeente- en provinciedecreet	13
Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over steun aan het besluit van de Braziliaanse regering tot stopzetting van de illegale houtkap	14
Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de communitarisering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond	15

Interpellaties (Regl. art. 77)

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het pleidooi van de minister-president en de minister vice-president voor het opnieuw laten samenvallen van de verkiezing van het Vlaams Parlement met die van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat

Interpellatie van de heer Luc Van den Brande tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president en andere Vlaamse ministers in verband met de organisatie van de Vlaamse verkiezingen

16

Sprekers : de heren Filip Dewinter, Frans Wymeersch, Luc Van den Brande, Karel De Gucht, Dirk Holemans, Robert Voorhamme, Joris Van Hauthem, Eric Van Rompuy, Sven Gatz, Marino Keulen, Kris Van Dijck en Jan Laurys, minister Paul Van Grembergen, minister Steve Stevaert en minister-president Patrick Dewael

Met redenen omklede moties

34

Ontwerp van decreet betreffende de eindtermen, de ontwikkelingsdoelen en de specifieke eindtermen in het voltijds gewoon en buitengewoon secundair onderwijs

– 535 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

35

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de eindtermen van de tweede en de derde graad van het gewoon secundair onderwijs

– 536 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

36

Ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 8

– 832 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

38

Voorstel van decreet van de heren Jan Loones en Jacky Maes, mevrouw Veerle Declercq en de heren Didier Ramoudt en Gilbert Vanleenhove houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud

– 810 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

39

Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe en Ludwig Caluwé tot besluit van de op 13 december 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de aanwijzing van managementteams voor de regionale luchthavens van Oostende en Deurne

– 960 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

40

Sprekers : de heren Carl Decaluwe, Bruno Tobback, Karel De Gucht en Jan Loones

Met redenen omklede motie van de heer Jan Penris tot besluit van de op 13 december 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de aanwijzing van managementteams voor de regionale luchthavens van Oostende en Deurne

– 959 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

44

Regeling van de werkzaamheden

45

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudevijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Bruno Tobback, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Dany Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Ver-

ougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Jacques Timmermans : buitenslands ;

Chokri Mahassine : ambtsverplichtingen ;

Veerle Heeren, Mark Van der Poorten : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Jul Van Aperen, Walter Vandenbosche.

ROUWHULDE

De voorzitter : Geachte collega's, voordat wij vandaag onze werkzaamheden aanvatten, wil ik stilstaan bij het overlijden van onze collega Freddy Feytons. Hij is maandagavond onverwachts overleden op 56-jarige leeftijd.

Met Freddy Feytons verliest de Vlaamse parlementaire gemeenschap een eerbiedwaardig lid. Hij was in Borgloon en omgeving ontstellend populair als politicus. Dat heeft alles te maken met het feit dat hij zeer dicht bij de mensen stond. Het is niet voor niets dat minister-president Dewael hem kenschetste als 'de belichaming van het sociale liberalisme'. Zelf voelde hij zich als het ware meer een sociaal werker dan een politicus. Hij noemde zich een man van het volk. Mensen die hem goed kenden, beschouwden hem als een man die in eerste instantie het gezond verstand liet spreken in plaats van uit te pakken met ophefmakende verklaringen in de media. Hij was steeds bereid waar nodig de burgers bij te staan en te informeren. Hij was luisterbereid en hulpvaardig.

Voorzitter

Freddy Feytons begon zijn politieke loopbaan in 1977 in de gemeenteraad van Borgloon. Hij was er verscheidene malen schepen en werd in 1995 burgemeester. Bovendien was hij van 1978 tot 1995 provincieraadslid van Limburg. In 1995 werd hij verkozen als Vlaams volksvertegenwoordiger. Toen hij in 1999 aan zijn tweede mandaat in het Vlaams Parlement begon, nam hij zich voor aandacht te geven aan cultuur, sport en openbare werken. Hij vond dat de gewestwegen hard toe waren aan onderhoud en wilde zich daarvoor inspannen. Als sportliefhebber en voorzitter van een voetbalclub had hij uiteraard ook een speciale belangstelling voor sport. Helaas heeft hij lang niet alles kunnen realiseren wat hij zich had voorgenomen.

Het Vlaams Parlement huldigt in hem een gedreven man, die het begrip ‘volksvertegenwoordiger’ zeer letterlijk nam. Mag ik u vragen om na het huldebetoon van de minister-president één minuut stilte te houden.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de Vlaamse regering sluit zich aan bij de woorden van medeleven na het plotse overlijden van Freddy Feytons. Hij was in het Vlaams Parlement een graaggeziene figuur. Hij legde een ruime belangstelling aan de dag voor tal van sectoren en bevoegdheidssterreinen. Als streekparlementslid ging zijn bijzondere aandacht uit naar de Zuid-Limburgse fruitteeltsector en de openbare werken.

Tijdens zijn hele loopbaan heeft hij vooral geluisterd naar het kleine en het grote leed van de gewone mensen. Als weinig anderen wist hij waar ze mee bezig waren en wat hen bekommerde. Op zijn eigen manier wist hij dat leed ook daadwerkelijk te verzachten.

Ik zal in en buiten het parlement zijn humor erg missen. Ik bied bij deze gelegenheid het medeleven aan van de regering aan zijn echtgenote en naaste familieleden. *(De vergadering neemt een minuut stilte in acht.)*

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Nederlandse regering met betrekking tot de realisatie van de IJzeren Rijn

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Nederlandse regering met betrekking tot de realisatie van de IJzeren Rijn.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, in de steeds slechter wordende soap over de IJzeren Rijn zijn we – helaas – aan de zoveelste aflevering toe. U zult zich herinneren dat bij vorige interpellaties die een aantal collega's aan de regering hebben gesteld, steeds werd geantwoord dat de IJzeren Rijn gedeeltelijk klaar zou zijn op het eind van 2001. Tot op vandaag is daar weinig van terechtgekomen. De reden is dat de Nederlandse regering steeds weer dwarsligt en zich allesbehalve loyaal gedraagt. Het laatste staaltje daarvan hebben we enkele weken geleden mogen aanschouwen : de bevoegde Nederlandse minister, die belangrijke toezeggingen had gedaan, trok haar woorden in. Minister-president Dewael heeft haar daarom een ‘bange wezel’ genoemd – een weinig diplomatieke uitspraak.

Mijns inziens zijn de Nederlanders veeleer sluwe vossen. Als kleine Vlamingen hebben we ons – weer eens – laten rollen. Minister-president Dewael laat nu de spierballen rollen. Hij zegt van zich af te zullen bijten. We willen graag weten op welke manier. Onze fractie is voorstander van een onwrikbare houding. Dossiers waarin Nederland vragende partij is, moeten aan deze zaak worden gekoppeld. Een andere mogelijkheid werd geopperd door de heer Delwaide, de Antwerpse havenscheper. Hij stelde voor een internationale gerechtelijke procedure te beginnen. Deze kwestie mag niet langer aanslepen.

Mijnheer de minister-president, welke initiatieven zult u nemen ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn ongenoegen is het gevolg van bepaalde uitspraken in de Nederlandse Tweede Kamer. De overeenkomst tussen minister Durant en de Nederlandse regering om het historisch tracé voor de IJzeren Rijn terug in gebruik te nemen, werd daar 'een krankzinnige gedachte' genoemd. Nederland houdt zich dus niet aan de afspraken. In het vooruitzicht van nakende verkiezingen wordt dit dossier geblokkeerd. Dat is onaanvaardbaar. Er wordt soms gezegd dat in de Nederlandse politiek de zaken op een heel rationele, nuchtere manier worden afgehandeld. Dat is nu allerminst het geval.

Afspraken moeten worden nagekomen. Er was een doorbraak. We waren overeengekomen dat een beperkt aantal treinen mag rijden op het historisch tracé. Plotseling heeft Nederland op basis van ecologische bekommernissen bijkomende eisen gesteld, hoewel die volgens de Europese Commissie overbodig zijn. Het gaat mijns inziens om een onaanvaardbare gril.

We moeten streven naar een oplossing binnen het kader van het memorandum. Ook Duitsland wenst een spoedige reactivering van de IJzeren Rijn. Het lijkt me een slecht idee om dit dossier te koppelen aan andere. Het is waar dat Nederland vragende partij is in andere zaken. Niettemin is het mijns inziens geen vruchtbare manier van werken om verschillende dingen aan elkaar te koppelen. We zullen samen met de federale regering blijven ijveren voor de uitvoering van het memorandum of understanding.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Ik kan begrip opbrengen voor het antwoord van de minister-president. Pacta sunt servanda ; overeenkomsten moet men naleven. Wel stellen we vast dat de Nederlanders dat niet onmiddellijk van plan zijn. De zaak zit vast, en dat zal minstens tot in mei, na de verkiezingen in Nederland, duren. Ik stel voor dat we nadien, nog voor het zomerreces, hier opnieuw discussiëren over dit dossier. Ik hoop dat we dan beter nieuws aan onze respectieve achterban kunnen meedelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos Bex tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de sanering van de aan BIAC verkochte gronden op de luchthaven van Zaventem

Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de sanering van de aan BIAC verkochte gronden op de luchthaven van Zaventem

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Bex en de heer Laurys tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de sanering van de aan BIAC verkochte gronden op de luchthaven van Zaventem.

De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik was van plan om volgende week een vraag om uitleg over BIAC te stellen. De feiten hebben dit initiatief ondertussen achterhaald. Uit informatie zou blijken dat de federale overheid de gronden tegen gunstvoorwaarden aan BIAC zou hebben overgedragen. Bij de vorige overdracht was er geen plicht tot saneren. Is dat vandaag opnieuw het geval ? Heeft BIAC effectief gunstvoorwaarden bedongen ?

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, bij koninklijk besluit van 30 december 2001, dat is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 31 december, heeft de federale regering de minister van Financiën gemachtigd om de gronden die in Zaventem en Melsbroek worden gebruikt voor de exploitatie van de luchthaven over te dragen aan BIAC. BIAC is een naamloze vennootschap. Normaal gesproken is zo'n overdracht onderworpen aan de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995. Er moet dus een bodemonderzoek komen. OVAM moet op de hoogte worden gebracht. Eventueel moet men saneren vooraleer die verkoop kan doorgaan.

Bij ministerieel besluit van 20 december 2001 heeft de minister op basis van artikel 48 een afwijking op deze regeling toegestaan. De verplichting in het bodemsaneringsdecreet wordt overgedragen aan de NV BIAC, maar de kosten van een eventueel later uit te voeren sanering moet de overheid ten laste nemen. Die overheidsbijdrage is beperkt tot

Laurys

het bedrag van de verkoopssom. Ik heb daar vragen bij.

Kan men artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet inroepen om de verantwoordelijkheden over te dragen? Als deze afwijking kan, dan blijft toch de motiveringsplicht van de regering bestaan. Wat is de motivatie om dit te doen? Ik kan me voorstellen dat de wil van de federale regering om haar begroting ordentelijk op te stellen als rechtvaardiging niet volstaat. Bovendien vraag ik me af of de staat haar financiële aansprakelijkheid kan beperken tot de verkoopprijs. Op basis van het gelijkheidsbeginsel kunnen bedrijven die vervuilde gronden hebben gekocht, eisen om dezelfde behandeling te krijgen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is juist dat voor de overdracht van de gronden aan BIAC artikel 48 is ingeroepen. Artikel 48 is in het bodemsaneringsdecreet wel degelijk een uitzonderingsartikel en heeft de bedoeling een overdracht mogelijk te maken, ondanks het feit dat bepaalde voorwaarden uit het bodemsaneringsdecreet nog niet werden gerealiseerd. Het is een complexe procedure, want het gaat zowel om een oriënterend en het beschrijvend bodemonderzoek als om het opmaken van een saneringsplan.

De decreetgever heeft expliciet in dit artikel voorzien om de overdracht in uitzonderlijke gevallen toch mogelijk te maken. Op vraag van het parlement wordt dit enkel in zware en complexe dossiers toegepast zodat er geen jaren van immobilisme zouden ontstaan. Ik herinner u bijvoorbeeld aan het dossier Boelwerf. Toen werd dit artikel ook toegepast, als ook voor de overdracht van terreinen in de Gentse haven die werden overgedragen van de stad Gent naar het havenbedrijf. Op die manier werd immobilisme vermeden en kon de sanering toch worden uitgevoerd.

De toepassing van dit artikel is wel aan een aantal voorwaarden gekoppeld. Het artikel 48 mag niet tot gevolg hebben dat sanering in de toekomst wordt gehypothekeerd of uitgesteld.

Naar aanleiding van het dossier BIAC werden een aantal overeenkomsten afgesloten. BIAC neemt de volledige verantwoordelijkheid op zich voor de coördinatie van de verschillende stappen die voor

de onderzoeken en de sanering nodig zijn. Dit betekent concreet dat, als een bepaald terrein door een exploitant wordt gebruikt, die laatste de nodige werken moet uitvoeren. Als de zone niet wordt geëxploiteerd, moet BIAC zelf voor de nodige onderzoeken en sanering instaan. BIAC is de coördinator en de eindverantwoordelijke. Op basis van voorlopige en zeer voorzichtige ramingen bedraagt de saneringskost tot hiertoe 32,27 miljoen euro. Dit bedrag zou na een beschrijvend bodemonderzoek minder hoog kunnen oplopen, maar ook hoger kunnen uitvallen. Meestal is de uiteindelijk kostprijs iets lager dan het geschatte bedrag.

In de overeenkomst is gestipuleerd dat de oriënterende bodemonderzoeken halfweg 2003 klaar moeten zijn en werd een gefaseerde sanering voor alle terreinen afgesproken. Daar zullen zeker een paar jaar voor nodig zijn. Tot hier loopt de verantwoordelijkheid van BIAC in de verschillende stappen van de procedure.

Daarnaast wordt in artikel 48 gestipuleerd dat er een financiële zekerheid komt. De federale overheid verstrekt de waarborg. Dit betekent dat als BIAC zich om een of andere reden niet aan de overeenkomst houdt, het Vlaams Gewest kan optreden en deze kost op de federale overheid kan verhalen. Voor BIAC werd de procedure toegepast zoals wij die voor alle andere dossiers met betrekking tot artikel 48 toepassen. Voor dit dossier werd terecht van artikel 48 gebruikgemaakt.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de minister, ik kreeg nog geen antwoord op mijn vraag. Ik heb artikel 48 gelezen en heb contact gehad met mensen van de OVAM. Men zegt me dat die uitzonderingsmaatregel inderdaad regelmatig wordt gebruikt, bijvoorbeeld bij de fusie van banken.

Bepaalde omstandigheden kunnen van die aard zijn dat men de volledige reglementering niet onmiddellijk kan toepassen. Bij de verhuis van zonevreemde bedrijven wordt het toegepast, maar dan is er telkens een reden voorhanden. Mevrouw de minister, welke motivatie hebt u gehanteerd om af te wijken van het bodemsaneringsdecreet? Normaal zou de staat alle maatregelen moeten treffen, maar hier werd afgeweken van de reglementering. Mijn vraag betreft de motivatie voor deze afwijking. De enige reden die ik ken, namelijk de begroting van de federale regering, lijkt me onvoldoende om dringende omstandigheden in te roepen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos Bex tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de onderhandelingen tussen de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en Recupel betreffende de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bex tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de onderhandelingen tussen de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en Recupel betreffende de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, op 19 december vonden er onderhandelingen plaats tussen de VVSG en Recupel om een oplossing te vinden voor de problemen die rezen met betrekking tot het inzamelen van wit- en bruingoed. In juli vorig was er een eerste akkoord. Het was de bedoeling dit ook hard te maken. De gemeenten die de plicht om wit- en bruingoed in te zamelen in containerparken op zich namen, werden immers niet vergoed voor de door hen gemaakte kosten, hoewel Recupel daartoe een belofte had gedaan. We hebben vernomen dat er op 19 december een akkoord zou zijn bereikt, zij het een broos en tijdelijk akkoord, tussen de VVSG en Recupel. We vermoeden echter dat Recupel de vroeger met de VVSG afgesproken bedragen te hoog vindt en dat deze instantie de volgende zes maanden gaat gebruiken om zelf inzamelcircuits te organiseren. Op zich is dat geen slechte zaak. Ik ben er een voorstander van. Maar dan vind ik dat de gemeenten de duidelijke boodschap moeten krijgen dat ze zelf niet verder moeten investeren in dit soort inzameling, omdat het mogelijk is dat ze die taak niet meer of slechts deels zullen moeten waarnemen eens de voorlopige overeenkomst in juni ten einde is. In welke mate kan de minister ervoor zorgen dat deze MBO daadwerkelijk zal worden uitgevoerd ? Ik verneem immers dat er aan Franstalige kant nogal wat verzet is terzake. In welke mate kan men aan de gemeenten nu instructies geven die niet alleen van toepassing zijn op de volgende zes maanden,

gedekt door de overeenkomst met Recupel, maar ook op hun toekomstige verplichtingen na juni 2002 ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer Bex, u weet dat dit dossier al een tijdje aansleept. Er was een hele discussie tussen het beheersorgaan Recupel en de gemeenten, vertegenwoordigd door de VVSG. Ik beklemtoon nogmaals uit te gaan van het basisprincipe dat deze MBO de gemeenten niets mag kosten. Terzake zit ik op uw golflengte. Alle kosten moeten dus worden gedragen door de sector. Een overeenkomst terzake moet dus zo snel mogelijk in kunnen en kruiken zijn. Op 20 december heeft men inderdaad een goede overeenkomst bereikt. Die steunt op twee elementen. Ten eerste werd afgesproken dat er een lastenboek zal worden opgesteld waarin diverse kostenposten zullen worden onderscheiden. Er zal een overeenkomst worden opgemaakt over de kostprijs van deze verschillende posten tussen Recupel en de VVSG. Binnen de zes maanden moet dit rond zijn, zodat alle betwistingen inzake kosten van de baan zijn. Men heeft daar dus zes maanden de tijd voor.

Ten tweede is het de bedoeling dat men gedurende die zes maanden terugvalt op de oorspronkelijke overeenkomst. De oorspronkelijk afgesproken prijs zal dus worden betaald aan de gemeenten. Volgens Recupel is die te hoog, maar of dat zo is, zal de studie later uitwijzen. De gemeenten moeten zich terzake dus geen zorgen maken voor de komende maanden. Het is belangrijk dat alle gemeenten nu ook gaan deelnemen aan het systeem, zodat de MBO daadwerkelijk kan worden uitgevoerd.

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex : Mevrouw de minister, ik dank u voor dit antwoord, maar ik blijf met mijn vraag zitten. De overeenkomst is maar geldig tot juni. Men weet niet wat er daarna gebeurt. Er zou sprake zijn van eventuele bijkomende kosten voor de gemeenten, zonder dat er enige garantie is dat de zaak nadien verder loopt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jef Van Looy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de aanduiding en aanmelding van bijkomende kwetsbare gebieden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Looy tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de aanduiding en aanmelding van bijkomende kwetsbare gebieden.

De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, begin december heeft minister Dua haar amoniakdossier moeten terugtrekken wegens verregaande onvolmaaktheid. In die dagen kondigde ze ook aan dat de superheffing op te veel geproduceerde mest voor het tweede jaar niet zou worden geïnd. Enkele duizenden dossiers waren op haar kabinet onafgewerkt blijven liggen.

Tegelijkertijd kondigde ze ook telkens aan dat er voor het einde van het jaar bijkomende nieuwe kwetsbare gebieden zouden worden aangemeld bij de Europese Commissie. Haar collega's floten haar echter terug. Ze moest eerst onderhandelen met de landbouworganisaties.

We zijn nu begin januari. Mevrouw de minister, wat is de stand van zaken van dit dossier ? Werden er bijkomende kwetsbare gebieden aangeduid en aangemeld bij Europa ? Op welke basis en met welke criteria werden die kwetsbare gebieden aangeduid ? Wat was het advies van de landbouworganisaties ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal eerst de achtergrond van het dossier herhalen.

De regering heeft zich in september 2000 – naar aanleiding van de goedkeuring van het programma plattelandsontwikkeling – ten aanzien van Europa geëngageerd om tegemoet te komen aan twee vragen van Europees Commissaris Fischler. De eerste vraag was de uitbreiding van de Natura 2000-gebieden tegen het voorjaar van 2001. Zoals u weet, hebben we dat gedaan. We hebben de Habitatrictlijn-gebieden uitgebreid.

Een tweede eis van Europa was om voor eind december 2001 een uitbreiding te doen van de kwetsbare gebieden die moeten worden afgebakend in

het kader van de nitraatrichtlijn. Dat was een expliciete eis van de Europese Commissie. We hebben dat dus opgenomen in onze beslissing inzake het plattelandsprogramma, want anders zouden we de medefinanciering van Europa verliezen. In die zin waren we verplicht om tegen december iets te doen.

Ik heb dan ook een mededeling verspreid op de laatste vergadering van de regering op 21 december 2001. In die mededeling wordt een voorstel geformuleerd tot uitbreiding van kwetsbare gebieden in Vlaanderen. Dat gebeurde in de vorm van een mededeling, met de bedoeling om effectief te melden aan Europa dat we verdere kwetsbare gebieden zouden afbakenen. De regering heeft toen beslist dat we inderdaad die mededeling zouden doen aan de Europese Commissie, wat we ook gedaan hebben. We hebben er wel bij vermeld dat dit een voorlopig voorstel is, en dat we overleg zouden plegen met de landbouworganisaties en met de milieubewegingen, met als uiteindelijke bedoeling eind januari een definitief besluit op de minister-raad te brengen om te voldoen aan onze verplichtingen.

Ondertussen was er al een eerste soort informatie-vergadering geweest op 18 december. Op 21 december hebben we dan ook een aantal afspraken gemaakt met de verschillende betrokken organisaties over het opstarten van de overlegprocedure. Op 4 januari is er een eerste overlegvergadering geweest, waar nog eens werd toegelicht wat de stand van zaken is in het dossier, op basis van welke criteria die afbakeningen gebeurd zijn en wat de verdere procedure is. Er was ook gelegenheid om opmerkingen te maken en vragen te stellen.

De administratie heeft nu de voorbereiding uitgevoerd om te antwoorden op al die opmerkingen en vragen. Morgen is de volgende overlegvergadering met de milieubewegingen en met de landbouworganisaties. Het is de bedoeling om dan tot een uiteindelijke beslissing te komen.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Ik weet niet of ik het goed heb begrepen. Er zijn dus bijkomende kwetsbare gebieden aangeduid en doorgestuurd naar Europa, maar ze zijn niet aangemeld als kwetsbaar gebied ? Geef toe duidelijkheid is toch anders. (*Opmerking van minister Vera Dua*)

Ik denk dat het voor iedereen duidelijk is dat er aan die kaart weinig of niets zal veranderen, tenzij

Van Looy

er enorm grote vergissingen zijn. Eigenlijk heeft de regering nu dus beslist wat de uitbreidingen van de kwetsbare gebieden zijn. De rest is nog een beetje blabla. Op het einde van de maand ligt de beslissing vast.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de toewijzing door OVAM van een studieopdracht inzake selectieve ophaling van luiers

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de toewijzing door OVAM van een studieopdracht inzake selectieve ophaling van luiers.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, in het ontwerp-Vlarea werd een bepaling opgenomen dat de producenten en de invoerders van luiers vanaf volgend jaar in januari verantwoordelijk zijn voor de financiering van de inzameling en de verwerking van die luiers. Ook moeten ze maatregelen nemen die bijdragen tot het hergebruik en de recyclage. Dit ontwerp-Vlarea lijkt wat voorbarig, aangezien er een studieopdracht is gegeven aan een bedrijf om de beste verwerkingsmethode te bepalen.

Deze opdracht werd toegewezen aan een bedrijf dat zelf in de afvalsector actief is, en dus betrokken partij is. Bovendien bekleedde het afdelingshoofd bij de OVAM dat de studie heeft toegewezen vroeger een verantwoordelijke functie in dat afvalverwerkend bedrijf. Dit ruikt naar belangenvermenging. De studie mist dan ook iedere objectieve grondslag.

Mevrouw de minister, vindt u het opportuun dat er in het ontwerp-Vlarea al bepalingen zijn opgenomen nog voor de studie klaar is ? Vindt u het normaal dat de studie wordt toegewezen aan een bedrijf dat zelf in de sector actief is, door een persoon die vroeger in dat bedrijf een verantwoordelijke functie had ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals de heer Matthijs aangeeft, maakt het ontwerp op dit ogenblik het voorwerp uit van een discussie met alle betrokkenen. Het gaat dus om een voorstel dat in een ontwerp is gegoten.

In dat voorstel is inderdaad het principe opgenomen van de aanvaardingsplicht, een vorm van responsabilisering waar we ook voor andere afvalstromen naar streven. De invoerders en producenten van luiers zouden daardoor mee verantwoordelijk worden gesteld voor de ophaling en verwerking, en zullen worden verplicht tot acties voor preventie en recyclage. Zo'n formulering staat reeds voor verscheidene afvalstromen in Vlarea, en zal bij de eerstkomende wijziging nog voor andere afvalstromen worden opgenomen.

Er staat evenwel niet in hoe we dat zullen doen. Meestal brengen we dit principe in de praktijk door middel van een milieubeleidsvereenkomst met de sector. We zullen proberen daar ook met deze sector een akkoord over te bereiken.

Voor ons is het vooral van belang dat we iets doen ten aanzien van het gebruik van luiers door bejaardentehuizen, kinderdagverblijven en verzorgingsinstellingen. We richten ons niet zozeer tot de huishoudens en we willen de mensen dus niet verplichten een aparte zak met luiers buiten te zetten. Wel willen we de producenten responsabiliseren voor het gebruik van luiers in de verzorgingssector.

Om de mogelijke methodes beter in beeld te kunnen brengen en te kunnen bepalen hoe we het zullen aanpakken, is inderdaad een studie besteld. We wachten de resultaten daarvan af.

Mijnheer Matthijs, de meeste van de deontologische bemerkingen die u bij de studie maakt, waren me nog niet bekend. De OVAM heeft op dit vlak immers een volstreekte autonomie. Door de OVAM werd me echter gemeld dat de persoon die u vermeldt, die vroeger bij de betrokken firma tewerkgesteld was, geen dossierhouder is van de opdracht. De procedure werd afgehandeld door een medewerker, en de administrateur-generaal heeft de toezegging gedaan en zijn handtekening geplaatst.

Er werd me ten stelligste verzekerd dat alle wettelijke regels met betrekking tot overheidsopdrachten bij de toekenning van de opdracht werden gerespecteerd. Ik ben graag bereid u het volledige

Dua

dossier toe te sturen, zodat u zelf kunt nagaan hoe het verlopen is.

Wat ook de resultaten van de studie zullen zijn, er zal uiteraard nog een politieke afweging volgen. We zullen de resultaten kritisch evalueren van zodra ze bekend zijn.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mevrouw de minister, het volledige dossier is wat te veel, maar het zou me wel interesseren een verslag te krijgen van de OVAM met de chronologie van het verloop van de procedure en de toewijzing.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de subsidie aan de VZW KINT

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Keulen tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de subsidie aan de VZW KINT.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, tijdens de feestdagen hebben de schijnwerpers zich weer volop op de VZW KINT gericht. Deze VZW houdt zich bezig met het beheer van onze natuurlijke rijkdommen en met de promotie van de propre technologie.

De meeste mensen kennen de VZW KINT omwille van haar voorzitter, prins Laurent. Prins Laurent heeft hiervoor jarenlang een vergoeding van 7,2 miljoen frank ontvangen. Vorig jaar heeft de federale regering evenwel beslist om de prins een vaste dotatie te geven. De vergoeding die hij voor zijn voorzittersfunctie bij de VZW KINT ontving, was immers een verkapt leefloon.

De minister heeft verklaard dat ze het bedrag dat de prins vroeger ontving in de toekomst binnen de instelling een inhoudelijke bestemming wil geven.

Ik vraag me af wat er concreet met dit geld zal gebeuren. De minister heeft het in dit verband over een beheersovereenkomst gehad. Ik zou evenwel graag eens horen wat dit precies inhoudt.

Ik vraag me bovendien af welke rol de prins in de toekomst in de VZW KINT nog zal vervullen. Uit zijn reactie in de pers heb ik alleszins kunnen afleiden dat hij bijzonder slechtgehumeurd is en dat hij absoluut voorzitter wil blijven.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, op mijn voorstel heeft de Vlaamse regering besloten om voor het jaar 2001 in een dotatie voor de VZW KINT te voorzien.

Naar aanleiding van die beslissing zijn een aantal afspraken gemaakt. Voor het jaar 2002 zal de dotatie worden gebaseerd op de concrete projectvoorstellen die de instelling indient. Bovendien zal de uitbetaling op de effectieve realisatie van deze projecten worden gebaseerd. Aangezien de prins sinds kort een dotatie van de federale overheid ontvangt, voorziet de dotatie van de VZW KINT niet in een vergoeding voor zijn representatiefunctie.

Deze concrete afspraken zullen door middel van een beheersovereenkomst worden geïnstitutionaliseerd. De andere gewesten hebben zich met deze werkwijze akkoord verklaard en zullen deze in de toekomst ook zelf hanteren.

Aangezien ik niet op de hoogte ben van zijn intenties, kan ik hier niet veel zeggen over de toekomstige rol van de prins. Hij heeft verklaard dat hij voorzitter van de VZW wenst te blijven, ook als hij hiervoor geen vergoeding ontvangt.

Persoonlijk heb ik geen enkel probleem met zijn voorzitterschap. Ik heb zelf ondervonden dat hij zich met betrekking tot het leefmilieu wenst te engageren. Ik heb gemerkt dat de prins in de publieke opinie soms zelfs een zeker gewicht aan bepaalde dossiers kan geven. Dit is voor een minister van Leefmilieu natuurlijk altijd mooi meegenomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de verklaring van de afgevaardigd bestuurder van de VRT betreffende de mediaconcentratie in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de verklaring van de afgevaardigd bestuurder van de VRT betreffende de mediaconcentratie in Vlaanderen.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het begint een jaarlijkse gewoonte te worden dat de nieuwjaarstoespraken van de gedelegeerd bestuurder van de VRT heel wat stof doen opwaaien.

Dit jaar heeft de heer De Graeve zich afgezet tegen de toenemende mediaconcentratie. Hij heeft in dit verband voornamelijk naar De Persgroep verwezen. Iedereen weet echter dat deze problematiek veel complexer is en vanuit diverse invalshoeken kan worden bekeken. Ik denk hierbij aan de verschillende vormen van financiële samenwerking en aan constructies die de VTM en bepaalde regionale zenders met betrekking tot de advertentiemarkt hebben opgezet.

Ik heb trouwens de indruk dat de heer De Graeve De Persgroep en Roularta als een Siamese tweeling beschouwt. Dit klopt zeker niet. Ik wil hier trouwens nog even aan toevoegen dat de Vlaamse media-actoren op de Europese markt slechts kleine spelers zijn.

Mijn grote bekommernis over deze eventuele toenemende mediaconcentratie betreft de redactionele onafhankelijkheid en de journalistieke deontologie.

Ik denk dat de VRT ten aanzien van andere media een sterk voorbeeld vormt op het vlak van de deontologie.

Ook binnen onze wetgeving moeten we met betrekking tot de commerciële televisies en de regionale of lokale radio's een pleidooi blijven voeren in het licht van redactiestatuten en de betreffende deontologie.

De heer De Graeve doet alsof deze problematiek nog nooit op het politieke forum besproken werd. Niets is nochtans minder waar : de collega's uit de commissie voor Media kunnen dit bevestigen. De problematiek met betrekking tot de mediaconcentratie staat trouwens in het regeerakkoord en werd in drie opeenvolgende beleidsbrieven aangekaart. Het is in die beleidsbrieven echter bij holle woorden gebleven. Mijnheer de minister, u hebt enkel verklaard dat u het Vlaams Commissariaat voor de Media zou inschakelen om te bekijken hoe die mediaconcentratie evolueert.

De vraag is natuurlijk hoe de politiek dit zal bekijken. Eigenlijk zou het Vlaams Commissariaat voor de Media eerst eens moeten onderzoeken of de deontologie op een correcte manier in het licht van het redactiestatuut wordt ingevuld, met name bij de commerciële zenders.

Mijnheer de minister, u hebt in drie opeenvolgende beleidsbrieven initiatieven aangekondigd. Welke concrete initiatieven zult u nu eindelijk nemen zodat het niet langer bij holle woorden blijft ? Voert u in het kader van de problematiek met betrekking tot de mededinging overleg met de federale overheid om op een bepaald ogenblik bepaalde percentages op het vlak van de mediaconcentraties op te leggen ? Ik verwijs in dit verband naar wat reeds in Duitsland en Italië gebeurt.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de eerste plaats wens ik aan te dringen op de grootst mogelijke seriniteit bij de benadering van deze problematiek.

Onze commissie heeft inderdaad geen nood aan nieuwjaarstoespraken om te weten wat zij moet doen en bespreken. Op 19 december 2001 heeft de commissie voor Media een grondig en lang debat gewijd aan de problematiek van de mediaconcentratie naar aanleiding van de derde beleidsbrief waarin een aantal suggesties en mogelijkheden tot voortzetting naar voren werden gebracht.

Eén van die suggesties had betrekking op de studie die ik had laten uitvoeren met betrekking tot 'fair competition' en het nastreven van een evenwichtig Vlaams medialandschap, gebaseerd op de vier volgende kernfacetten : het garanderen van de grootst mogelijke pluriformiteit, het nastreven van een evenwicht op de reclamemarkt, het waken over de diversiteit en de kwaliteit en tot slot het garanderen en het bewaken van de Vlaamse eigenheid van

Van Mechelen

onze media. Het voorstel was om deze studie, die trouwens uitvoerig in de commissie besproken werd, jaarlijks te laten evalueren en verder te verdiepen. Het Vlaams Commissariaat voor de Media was daartoe uitstekend geplaatst, onder meer gezien haar bevoegdheid met betrekking tot het verlenen en intrekken van vergunningen. Dit Vlaams Commissariaat voor de Media zou dan naar aanleiding van haar jaarlijkse rapportering daar verslag over uitbrengen aan de commissie voor Media.

Persoonlijk ben ik van mening dat de concentratie die zich tot op de dag van vandaag in de Vlaamse media heeft voorgedaan, enkel geleid heeft tot de realisatie van die diversiteit en kwaliteit.

Sta me toe even te verwijzen naar het onder meer met minister Van Grembergen gevoerde debat naar aanleiding van de berichten over de verschuivingen in het aandeelhouderschap van De Tijd. Ik haal dit aan omdat mijns inziens iedere evolutie opgevolgd moet worden om na te gaan welke maatregelen zich opdringen. Persoonlijk ben ik echter van mening dat we daartoe geen decretale initiatieven moeten nemen.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, uw antwoord stelt me toch wat teleur. Ik heb de indruk dat we jaarlijks een toelichting zullen krijgen op wat er gebeurt. Als we echter voor de feiten worden geplaatst – dus te laat -, zal het waarschijnlijk onmogelijk zijn om nog decretale initiatieven te nemen om bepaalde bedrijven opnieuw op te splitsen.

Ik stel ook vast dat bepaalde krantengroepen – waaronder de VUM – momenteel meer kranten in hun bezit hebben dan De Persgroep. Het is dus allesbehalve een eenduidig verhaal. Daarom houd ik een pleidooi om het niet bij studies en een jaarlijkse discussie in het parlement te laten, maar ook te kijken – de buitenlandse voorbeelden indachtig – hoe we preventief bepaalde maatregelen kunnen nemen om die toenemende mediaconcentratie tegen te gaan. Dat zou volgens mij een belangrijke boodschap kunnen zijn. Dit is dus iets helemaal anders dan handelen als het te laat is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Herman De Reuse tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de schorsing van een gemeentelijke politieverordening betreffende de verkoop van alcoholhoudende limonades in drankautomaten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Reuse tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de schorsing van een gemeentelijke politieverordening betreffende de verkoop van alcoholhoudende limonades in drankautomaten.

De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, recent hebben de gemeentebesturen van Oostrozebeke en Veurne een algemeen politiereglement goedgekeurd dat de verkoop van alcoholische limonades via drankautomaten verbiedt. De besluiten van die gemeenten werden echter geschorst door een beslissing van de provinciegouverneur van West-Vlaanderen. Die schorsing is er gekomen na een vraag om advies aan u, mijnheer de minister.

We moeten in deze aangelegenheid rekening houden met de federale wetgeving op het gebruik en de verkoop van dranken en op de limieten die daaraan worden gesteld, en met de wetgeving op de vrijheid van handel en nijverheid. In artikel 135, paragraaf 2 van de gemeentewet wordt de gemeenten echter uitdrukkelijk de bevoegdheid verleend om bij politiereglement de openbare orde te handhaven. Bij een algemeen politiereglement voorziet de rechtspraak van de Raad van State in een evenwicht tussen de maatregel en de beperking van vrijheid van handel.

Artikel 135 bevestigt volgens mij dat de gemeente in deze aangelegenheid een bevoegdheid heeft. De gemeente moet dus maatregelen kunnen treffen die gebaseerd zijn op ervaringen uit het verleden en preventief werken. Mijnheer de minister, waarop is uw advies aan de gouverneur van West-Vlaanderen gebaseerd ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vraagsteller is

Van Grembergen

zeer genuanceerd en heeft duidelijk gemaakt dat dit geen zwart-witprobleem is. Het gaat over de verantwoordelijkheid van de gemeentebesturen om de openbare orde te regelen en daarvoor politieverordeningen te treffen.

In dit geval gaat het niet om een verstoring van de openbare orde. Het gaat om een zeer beperkt aantal minderjarigen, die als gevolg van het innemen van alcoholische dranken uit een drankautomaat in dronken toestand verkeerden. Met politieverordeningen kan niet worden ingegrepen op de specifieke wetgeving over dronkenschap en over de verkoop van alcohol aan minderjarigen. We hebben dan ook geoordeeld dat het nodig was een advies te verstrekken aan de gouverneur opdat de politieverordening van de beide gemeenten zou worden geschorst. De mogelijkheid bestaat wel dat de burgemeester processen-verbaal laat opmaken over de vaststelling van de openbare dronkenschap en over het feit dat minderjarigen zich alcoholische dranken kunnen aanschaffen uit een drankautomaat.

De federale wetgeving is duidelijk niet volledig aangepast aan het moderne bestaan van drankautomaten waardoor ook minderjarigen zich alcoholische dranken kunnen aanschaffen. Wij hebben geredeneerd in functie van de regelgeving en van de bevoegdheden van de gemeenteraad en -bestuur. We wilden correct zijn. Als een proces-verbaal wordt opgemaakt en de rechter een vonnis velt, zal bovendien duidelijk blijken dat de federale wetgeving hiaten bevat.

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. U zegt zelf dat er blijkbaar een hiaat is in de federale wetgeving en voegt daaraan toe dat de burgemeester de opdracht kan geven aan de bevoegde diensten om een pv op te stellen als iemand jonger dan 16 zich alcoholische dranken aanschafft. Het is dan maar de vraag of die minderjarige een strafbaar feit pleegt, want u weet dat de strafwet restrictief moet worden geïnterpreteerd.

Dit alles belet volgens mij niet dat een gemeentebestuur preventief optreedt ter voorkoming van het verstoren van de orde of optreedt bij een feitelijke ordeverstoring. Maatregelen van een gemeentebestuur betreffen doorgaans het verbieden van zaken waarover reeds strafrechtelijke bepalingen bestaan. In dit geval gaat het echter over een zaak die wellicht nog niet strafrechtelijk is geregeld.

Het antwoord op de vraag of het mag of niet, komt toe aan de rechtsmacht van dit land, daarover kan ik geen oordeel vellen.

Ik meen gelezen te hebben dat u niet akkoord gaat met de mogelijkheid voor minderjarigen om zich op elk ogenblik van de dag onbeperkt te bevoorraden met alcoholische dranken. Een beetje creativiteit bij de aanwending van de bevoegdheden van de gemeenten had tot een totaal ander advies kunnen leiden dat minstens een even grote kans zou maken om de toetsing aan de wetgeving te doorstaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de verklaring van de minister betreffende de mogelijke fusie van gemeenten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Duppen tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de verklaring van de minister betreffende de mogelijke fusie van gemeenten.

De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, naar aanleiding van de initiatieven van de burgemeesters van twee Zuiderkempense gemeenten, Hulshout en Herselt, om over te gaan tot fusiebesprekingen, hebt u in de pers gereageerd. Die reactie heeft ons enerzijds verheugd, maar anderzijds ook een beetje ontgoocheld.

We zijn verheugd omdat u steun toezegt aan fusie-initiatieven waarbij een grotere entiteit, een efficiëntere werking en een degelijker bestuur wordt beoogd. In kleine gemeenten zijn dergelijke streefdoelen immers niet altijd haalbaar. Het verheugde ons ook dat u initiatieven wilt steunen om de bevolking op een geëngageerde en directe wijze te raadplegen. Wat ons ook heeft verheugd is uw argwaan tegenover een herhaling van de operatie van 1976 waarbij – en ik citeer uw woorden uit De Standaard : ‘bestuurlijke fusies werden opgelegd van bovenuit op basis van louter politieke belan-

Van Duppen

gen'. Ik hoop dat u daarmee 'louter partijpolitieke belangen' bedoelde.

We zijn echter ook een beetje ontgoocheld. Overgaan tot een bestuurlijke reorganisatie omwille van wijzigingen op economisch, demografisch en mobiliteitsvlak is de taak van dit parlement en de regering, zeker in het type democratie dat we hier proberen te realiseren.

Mijnheer de minister, u als eminent historisch kenner van Vlaanderen weet ongetwijfeld dat dit land slechts één periode in de geschiedenis heeft gehad waarin het iets betekende op internationaal economisch, cultureel, filosofisch en politiek vlak, namelijk in de periode dat de macht in handen was van stad-staten. Stedelijke entiteiten bepaalden in samenwerking met hun omgeving het bestuur. Iedere graaf, hertog, koning of keizer leidde de regio slechts virtueel. De steden beslisten wat er gebeurde, net zoals in Noord-Italië.

Het zou me dan ook bijzonder spijten, mochten we nu in de nieuwe opgang van Vlaanderen op wereldvlak vervallen in lokale initiatieven. Dit parlement en de Vlaamse regering hebben de taak om daar actiever in op te treden. Ik had graag uw mening daarover gehoord.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het is inderdaad niet de bedoeling om vanuit een helikopterperspectief opnieuw een algemene fusieoperatie in Vlaanderen door te voeren.

Naar aanleiding van krantenartikels over de fusie van een aantal gemeenten in de Zuiderkempen heb ik duidelijk willen maken dat een fusie van gemeenten geen taboe is. Zo'n fusie moet bespreekbaar zijn en er moeten mogelijkheden voor bestaan. Een aantal gemeenten beschikt niet over de bestuurskracht om op een aangepaste wijze met genoeg personeel en geld de opdracht te vervullen die hen wordt toevertrouwd en waar de burgers recht op hebben. Er mag geen verschil ontstaan tussen burgers in moderne gemeenten die wel alle mogelijkheden krijgen en burgers in gemeenten met onvoldoende bestuurskracht.

Daarom heb ik een aantal nuances aangebracht. Ik vertrek van het basisgegeven dat er politieke en sociale wil moet zijn op het terrein. Dit moet vanuit

de gemeenten zelf worden aangebracht. Als dat gebeurt, ben ik bereid om daarvoor in middelen en omkadering te voorzien. Het is niet altijd de oppervlakte of het aantal inwoners dat bepalend is voor de bestuurskracht van een gemeente. Er zijn kleine erg welvarende gemeenten en er zijn er grotere die sukkelen om rond te komen. Op basis van het intergemeentelijk samenwerkingsdecreet bestaat wel de mogelijkheid dat gemeenten met problemen reeds een poging tot samenwerking ondernemen. Dit kan een voorafname zijn op een evolutie naar fusies.

Ik heb de fusieperiode van 1976 meegemaakt. Daar kunnen een aantal partijpolitieke beschouwingen aan worden gekoppeld, maar dat is niet nodig. Die fusieperiode ligt immers in het verleden. In veel dorpen was er voor 1976 een bloeiend verenigingsleven. Er waren veel verenigingen en er werden kermissen en dergelijke georganiseerd. Ik heb vastgesteld dat dit sociale weefsel voor een groot deel is afgestorven door de fusies uit het verleden. Daarom worden nu in veel gemeenten opnieuw initiatieven genomen en subsidies gegeven om het verenigingsleven nieuwe kansen te geven.

Minister Stevaert is iemand die de straatbarbecues en straatsamenkomsten in de zomer opnieuw kansen wil geven. Door initiatieven als deze komen mensen uit hun individualistische leefwereld om het gemeenschapsleven op te zoeken. Ik ben van mening dat een fusie nooit meer tot gevolg mag hebben dat een deel van het sociologische en maatschappelijke weefsel wordt vernietigd. Als er fusies komen, moet de drijfveer daarvoor in belangrijke mate van de basis komen.

In de nabije toekomst voeren we het kerntakendebat. Daarbij zullen we spreken over welke taken moeten worden uitgeoefend op het gemeentelijke, provinciale en deelstatelijke niveau. We kunnen in dat debat opperen dat het misschien zinvol zou zijn een aantal fusies door te voeren. Fusies mogen nooit meer globaal en onder dwang gebeuren. De basis moet de fusie dragen. Dat is mijn mening.

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Toch wil ik ook mijn ontgoocheling uitdrukken. Uit de manier waarop de minister op de vraag antwoordt, blijkt duidelijk dat hij kiest voor een eerder anarchistische staatsvisie. (*Gelach*)

Van Duppen

In een moderne samenleving kunnen wij niet langer voortgaan op spontaan ontstane processen in gemeenten, gemeenschappen en dorpen. Ik heb de fusieperiode meegemaakt als patiënt, als burger dus. Ik was in 1976 immers nog geen politicus. Ik herinner mij dat er toen allerlei problemen ontstonden die later als gevolg hadden dat hier en daar het bloeiende gemeenschapsleven verloren ging. Toch is er geen tegenstelling tussen een fusie of een bestuurlijke reorganisatie en het gemeenschapsleven. Ik zou zelfs het tegendeel willen beweren.

Mijnheer de minister, u hebt zelf gezegd dat grote bestuurlijke entiteiten de burgers de mogelijkheid geven om meer deel te nemen aan culturele, maatschappelijke en sportieve manifestaties. Dat is in kleinere entiteiten veel minder mogelijk. Eigenlijk is dat dus in tegenspraak met wat u zojuist hebt gezegd.

Het is essentieel dat wij de koudwatervrees die is ontstaan na de fusies van 1976 proberen weg te werken. Wij moeten een nieuwe visie ontwikkelen om met een moderne wereld mee te kunnen evolveren. Ik geef even Nederland als voorbeeld. In Nederland zijn er gemeenten herschikt op basis van economische en demografische wijzigingen en op basis van mobiliteitsplannen. Dat gebeurde na overleg met de burgers. "Twentestad" wou men oprichten door een fusie van een aantal andere grote steden, maar na een referendum is besloten die fusie niet door te voeren. De bevolking wees ze immers af.

Er is toch geen tegenstelling tussen het bevragen van de burgers en het organiseren van bestuurlijke reorganisatie vanuit de overheid? Ik denk we daarover een ernstige discussie moeten houden in dit parlement. Vlaanderen mag de trein van de 21ste eeuw niet missen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik heb veel begrip voor de ideeën die de heer Van Duppen aanbrengt. Ik ben wel tegen iets dat, zoals in het verleden, dwangmatig opgelegd en gestuurd wordt. Indien blijkt dat gemeenten amechtig zijn, moeten misschien factoren worden ingebracht, die hen aanmoedigen om tot samenwerking en eventueel fusie over te gaan. Daarover kan gediscussieerd worden.

Ik ben het er echter niet mee eens om een algemene operatie door te voeren, waarbij allerlei andere krachten spelen. We kennen onze pappenheimers. Daarom ben ik ook voorzichtig. Ik ben wel bereid om na te gaan in hoeverre gemeenten, die geen efficiënt beleid kunnen voeren, sturingsmiddelen kunnen krijgen waardoor ze kunnen samenwerken, zonder dat ze voortdurend bij mij aan de deur staan voor financiële steun.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de betrokkenheid van gemeenten en provincies bij de opmaak van het Vlaamse gemeente- en provinciedecreet

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Holemans tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de betrokkenheid van gemeenten en provincies bij de opmaak van het Vlaamse gemeente- en provinciedecreet.

De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, na de Lambermontakkoorden is er een mooie taak weggelegd om het binnenlands bestuur in Vlaanderen te hertekenen. Dit zal leiden tot een nieuw, goed te keuren gemeente- en provinciedecreet.

Mijnheer de minister, u wilt zeer snel handelen. Het politiek akkoord zou rond moeten zijn voor de zomervakantie. De Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur, die u zeer hoog acht, heeft u net voor de kerstvakantie een brief gestuurd, waarin een aantal bezorgdheden stonden geformuleerd. De raad stelt dat er onduidelijkheid is over de procedure waarbij de provincies, steden en gemeenten zullen worden betrokken. Hij vraagt zich af of de tijd niet te krap is om de ambities waar te maken. Ten slotte toont de raad zich ook bezorgd over de uitwerking van het provinciedecreet. Er bestaat reeds een proeve van gemeentedecreet. Er is een academische studie en er worden al gesprekken gevoerd. Ik denk daarbij aan de rechtstreekse verkiezing van de burge-

Holemans

meester. Wat dat betreft, is er tenminste al een goede basis.

Voor wat de provincies betreft, is zo'n kader er niet. De hoge raad vraagt zich dan ook af op basis van welke voorbereidende stukken er zal worden gestart en wanneer de werkstukken klaar zullen zijn. De gesprekken zullen immers zeer snel moeten beginnen indien het politiek akkoord in juni moet worden afgesloten.

Mijnheer de minister, het is belangrijk dat u hier een duidelijk antwoord geeft om de bezorgdheid bij de gemeenten en provincies weg te nemen en hen te verzekeren dat ze een rol te spelen hebben in dit wetgevend werk.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de tijd die we ons hebben toegemeten om zowel het nieuwe provincie- als gemeentedecreet te laten goedkeuren, is inderdaad krap. In het begin van 2003 kan de tekst in het parlement worden besproken. Na de uitgebreide discussies daarover zal in het voorjaar van 2003, en zeker voor het zomerreces, de stemming worden gehouden. We hebben dus ongeveer anderhalf jaar de tijd.

Er is echter voorbereidend studiewerk nodig. Er moeten gesprekken worden gevoerd met de vertegenwoordigers van de gemeenten en provincies. Dat zal ook gebeuren. Ik kan me voorstellen dat daarover enige bezorgdheid bestaat. Ik kan u echter verzekeren dat én de gemeenten én de provincies zullen worden betrokken bij de uitwerking en finalisering van het ontwerp van provincie- en gemeentedecreet.

Er is opdracht gegeven om een analyse te maken van de verwachtingen en ideeën van de gemeentemantatarissen en ambtenaren over de nieuwe gemeentewet. Ze zullen daarover op een wetenschappelijk verantwoorde manier worden ondervraagd. Dit onderzoek zal plaatsvinden in de lente van 2002. Achteraf zal er een synthesevoorstel worden opgesteld, waarover de Vlaamse regering zich na het zomerreces zal uitspreken. Het zal ook worden bezorgd aan de Raad van State en de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur. 2002 is dus een voorbereidingsjaar. Begin 2003 volgt dan het politiek debat. Hoewel er niet zoveel tijd is om de hele zaak af te handelen, gaat het in vergelijking met de tot-

standkoming van andere wetgeving om een tamelijk lange termijn.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het lijkt me aanbevelenswaardig dat nog voor de laatste fase, waarin aan het synthesevoorstel wordt gewerkt, de commissie bij de werkzaamheden wordt betrokken. De mogelijkheid dat er wel een consensus bestaat met de betrokkenen op gemeentelijk niveau, maar niet met de commissieleden, is onwenselijk.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Vanzelfsprekend wil ik het parlement alle eer geven die het toekomt. De parlementaire bespreking is bij uitstek de gelegenheid om beslissingen te nemen en zaken te wijzigen. Voorafgaand overleg met de gemeentelijke overheden verandert daar niets aan.

Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over steun aan het besluit van de Braziliaanse regering tot stopzetting van de illegale houtkap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vertriest tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over steun aan het besluit van de Braziliaanse regering tot stopzetting van de illegale houtkap.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de edele houtsoorten die in Vlaanderen gegeerd zijn, vinden hun oorsprong in Brazilië. De voorbije eeuwen werd voortdurend illegaal mahoniehout gewonnen. De huidige Braziliaanse regering wil komaf maken met die praktijk. Uitsluitend mahoniehout met een ecolabel mag nog worden gekapt.

Gezien de plaatselijke situatie en de grote moeilijkheden die het toezicht op de naleving van deze

Vertriest

maatregel met zich meebrengt, is dit een zeer moedig besluit. De regering staat onder grote druk van de Braziliaanse en de internationale houtlobby om haar besluit in te trekken. Vandaar dat ik de Vlaamse regering verzoek een initiatief te nemen om Brazilië een hart onder de riem te steken.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is niet meer dan normaal dat we deze beslissing van de Braziliaanse regering steunen. Er moet evenwel nader worden onderzocht op welke manier die steun vorm en inhoud kan krijgen. Mevrouw Vertriest heeft het immers niet alleen over morele steun, maar ook over economische maatregelen. Er moet dus een materiële uitdrukking worden gegeven aan onze steun. Ik zal hierover de regeringsleden raadplegen die bevoegd zijn voor Buitenlandse Handel en Economie.

Ik zal zelf op het terrein moeten nagaan op welke wijze de Vlaamse regering dat moet doen. Ik veronderstel dat u meer vraagt dan enkel morele steun. U wil daaraan ook concrete economische gevolgen verbinden. Ik zal met de ministers bevoegd voor Buitenlandse Handel en Economie een gesprek voeren over de mogelijkheden om concrete steun te verlenen aan de stopzetting van de illegale houtkap in Brazilië.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de communautarisering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Hostekint tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de communautarisering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond.

Minister Van Grembergen zal in de plaats van minister Anciaux antwoorden.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik betreur het dat minister Anciaux niet aanwezig is om deze zeer actuele vraag te beantwoorden. Zoals u weet is de Koninklijke Belgische Voetbalbond een zeer machtige instelling. Volgens sommigen, met inbegrip van ministers, voelt deze organisatie zich enigszins boven de wet verheven. Ik kan daarvan voorbeelden geven. Er is een achterstand inzake de betaling van de sociale bijdragen en er zijn schandalen geweest inzake de tewerkstelling van buitenlandse spelers. Ik stel vast dat de KBVB licenties blijft toekennen aan clubs, ondanks allerlei wettelijke bepalingen. De KBVB is de enige sportbond in België die een unitaire structuur heeft behouden. Dat is in strijd met de wet, want sport is een gemeenschapsaangelegenheid bij uitstek.

Volgende zaterdag geeft de voorzitter van de KBVB, de heer Peeters, een persconferentie over zijn hervormingsplan. Daar zal ook de communautarisering van de KBVB ter sprake komen. In een interview met De Morgen van 4 januari verklaarde de heer Peeters dat de splitsing van de bond beperkt blijft tot het amateurvoetbal. Het professionele, betaald voetbal zal unitair georganiseerd blijven. De KBVB is handig : amateurvoetbal, met daarin de jeugdopleiding, brengt weinig geld op of kost misschien zelfs geld aan de bond. In dat geval zijn subsidies van de Vlaamse en Waalse overheid uiteraard welkom. Dit regionaliseringsvoorstel is dus erg tweeslachtig. De KBVB is een kapitaalcrachtige vereniging. De bond heeft inkomsten ten belope van miljoenen euro's, dankzij sponsoring, tv-rechten en internationale toernooien.

Wij zijn allemaal zeer gelukkig dat België zich heeft gekwalificeerd. Ik vraag aan de minister of hij bereid is de Belgische Voetbalbond te subsidiëren, ook bij een gedeeltelijke spitsing. Ik heb via de pers vernomen dat minister Anciaux op geen enkele wijze bij het hervormingsplan is betrokken, maar dat hij binnenkort met de Belgische Voetbalbond een onderhoud heeft. Ik zou graag via minister Van Grembergen vernemen welk standpunt minister Anciaux hierover inneemt.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, binnen de Vlaamse decreetgeving wordt de erkenning en subsidiëring van sportverenigingen alleen in het kader van

Van Grembergen

een hobby ingevuld en niet in het kader van de professionalisering. Minister Anciaux is tot nu toe nog niet bij een gesprek met de Belgische Voetbalbond betrokken geweest. Er is binnenkort wel een samenkomst. Minister Anciaux zal het thema van de defederalisering van de Belgische Voetbalbond aansnijden. Het is duidelijk dat de Belgische federatie een splitsing wil tussen degenen die geprofessionaliseerd zijn en de degenen die dit niet zijn.

De niet-geprofessionaliseerden zouden onder de financiering en de erkenning van het decreet worden gebracht en op die wijze de Vlaamse middelen binnenhalen. Tegelijk zou de federatie zelfstandig en volledig autonoom blijven oordelen over de Belgische middelen. Dit is voor minister Anciaux onaanvaardbaar. De hele sportopleiding voor voetbal zou aan de Vlaamse Gemeenschap worden overgelaten en de baten en winsten, en de grote namen zouden dan Belgisch blijven. Hij heeft meegedeeld dat het geld dat nu vanuit de Lotto aan de Belgische Voetbalfederatie wordt overgemaakt ter discussie moet worden gesteld en naar het gemeenschapsniveau overgebracht zodat sportopleiding voor duizenden jonge spelers in Vlaanderen mogelijk wordt.

Hoe het gesprek zal aflopen is nog niet duidelijk. De minister is zeker niet bereid om in een of andere koehandel, wat de Belgische federatie nu voorstelt, terecht te komen.

De heer Patrick Hostekint : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik begrijp zeer goed dat de Vlaamse overheid geen unitaire organisatie kan subsidiëren. Een bepaalde tak van het Belgisch voetbal heeft geen financieel probleem. Het enige dat van de Belgische Voetbalbond kan worden geëist is dat hij zich conform de wetgeving gedraagt.

Als de regionalisering wordt doorgevoerd, moet ze integraal zijn en niet alleen omwille van het geld, maar ook om de overheid in staat te stellen controle uit te oefenen op de bond. Ik denk dat de gemeenschap dit recht heeft. Ik spreek me niet uit over het belang van voetbal. Voetbal is in België een populaire sport. Ik ben zelf een voetballiefhebber. De gemeenschap investeert veel geld in voetbal. Dan denk ik alleen nog maar aan de veiligheid van de stadions. Die kost de gemeenten miljoenen franken. De gemeenschap heeft dan ook recht op inspraak in de structuur van de Belgische Voetbalbond. Het gaat dus niet alleen om geld. Zoals minister Anciaux terecht opmerkte : de Belgische

Voetbalbond heeft niet alleen rechten, maar ook plichten. Dat moet de bedoeling zijn van de regionalisering van de Belgische Voetbalbond.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Ik heb begrip voor uw argumenten, maar wil u er ook op wijzen dat een en ander niet zo eenvoudig is. Er is de vrijheid van vereniging. Verenigingen zijn vrij om zich te vormen. Indien ze geen voorwaarden of eisen stellen aan de Vlaamse overheid – en over de vraag of dit het geval is, kan men discussiëren – dan heeft de Vlaamse overheid wat die vrijheid van vereniging betreft weinig middelen om daar verandering in te brengen. Dat is dus een probleem. Men zal natuurlijk alle middelen gebruiken opdat de lasten onze richting uit zouden komen. Het komt ons toe om daar dan onafhankelijk en vrij over te oordelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (Regl. art. 77)

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het pleidooi van de minister-president en de minister vice-president voor het opnieuw laten samenvallen van de verkiezing van het Vlaams Parlement met die van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat

Interpellatie van de heer Luc Van den Brande tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president en andere Vlaamse ministers in verband met de organisatie van de Vlaamse verkiezingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Dewinter tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het pleidooi van de minister-president en de minister vice-president voor het opnieuw laten samenvallen van de verkiezing van het Vlaams Parlement met die van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat en van de heer Luc Van den Brande tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president en ande-

Voorzitter

re Vlaamse ministers in verband met de organisatie van de Vlaamse verkiezingen.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister-president, 'Politiek heeft politici nodig die belangrijk zijn', met deze toch wel vrij onbescheiden opmerking hebt u samen met uw minister vice-president, de heer Stevaert, het nieuwe politieke werkjaar ingeluid. Men zou denken dat een minister-president bij het begin van dit nieuwe politieke jaar in zijn eerste grote interviews een aantal inhoudelijk belangrijke dossiers zou aankaarten die de burger interesseren, zoals het Sabena-debacle, de tewerkstelling en de algemene sociaal-economische situatie na 11 september. Niets daarvan.

Bij het begin van 2002 pakt u uit met de mededeling dat de politiek politici nodig heeft die belangrijk zijn, namelijk uzelf. De heren Stevaert en Dewael vinden zichzelf belangrijk en kondigen daarmee aan kandidaat te zullen zijn voor de federale verkiezingen, die, als ik al die uitspraken mag geloven, misschien wel vroeger zullen plaatsvinden dan sommigen denken. Deze regering houdt zich bezig met zichzelf, met de eigen carrière en met de volgende verkiezingen. Dan gaat het niet over de Vlaamse verkiezingen, waarbij zij, als minister-president, als minister, als regering, uiteindelijk zullen worden beoordeeld. Neen, het gaat over de verkiezingen van het andere, het federale parlement, waarvoor ze geen verantwoordelijkheid dragen.

De heer Dewael zei eveneens dat de Kamer in feite zijn werkgever is. Dat Vlaams Parlement neemt hij er wel bij. Het is een job ad interim, bij gebrek aan beter. Hij is geen federaal minister van Justitie geworden omdat hij daar de duimen moest leggen voor een goede vriend van hem. Het minister-presidentschap vindt hij wel interessant en goed, maar hij heeft toch andere ambities dan die Vlaamse regering, die een soort politieke parkeergarage is in afwachting van het ernstige werk. In de ogen van de heren Stevaert en Dewael speelt het ernstige werk zich blijkbaar niet hier af, maar wel hiernaast, in de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers.

We hebben al sjoemelende ministers gezien, en ministers die reclame maken voor automerken. We hebben ministers gezien in shows en spelletjes. Vorige week zag ik zelfs minister Stevaert als voor-

proever van dienst fungeren in een kookprogramma van Felice.

Nu hebben we er ook nog de zappende ministers bij. Al naargelang van de verkiezingen die zich aandienen, zappen ze van parlement, van lijst of van mandaat. Dit geeft toch wel te denken. De Vlaamse ministers, met de minister-president op kop, hechten blijkbaar toch niet zoveel belang aan de Vlaamse regering. Ze vinden immers dat het echte werk op federaal niveau plaatsvindt.

Collega's, we nemen daar akte van. Ik neem aan dat de bevolking daar eveneens akte van neemt.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, de heer Dewinter heeft het over het rentree-interview. Voor alle duidelijkheid wil ik toch het volgende zeggen. De interpellatie van vandaag handelt over één element in een breed uitgesponnen interview waar ook nog andere dingen in staan, waar de heer Dewinter nu echter niet naar verwijst. Er zijn ook de interviews van een aantal dagen geleden voor de televisie. Daarin had ik het over het onderwijs en over het actieplan ondernemingen. Naar al die zaken verwijst de heer Dewinter niet. (*Opmerking van de heer Joris Van Hauthem*)

Mijnheer Van Hauthem, ik vraag gewoon een correcte weergave van wat er gebeurd is. Om een bepaalde sfeer te scheppen is het natuurlijk altijd leuk om zeer onvolledig te citeren. Ik wil echter het volgende naar voren brengen. Als ik zijn uiteenzetting goed heb gevolgd, dan neem ik aan dat we de heer Dewinter – Vlaams volksvertegenwoordiger – in 2003 bij de federale verkiezingen in België op geen enkele lijst zullen tegenkomen. Mijnheer Dewinter, u moet dus toch eens op mijn vraag antwoorden.

De heer Filip Dewinter : Het heeft lang geduurd voor u tot die vraag kwam.

De heer Frans Wymeersch : Wie is er hier aan het interpellieren ? Mijnheer de minister-president, u moet antwoorden na de interpellatie van de heer Dewinter. (*Opmerkingen bij het VB*)

Minister-president Patrick Dewael : U moet allemaal niet zo hard roepen. Ik vind het debat altijd zeer leerrijk. België is voor u niet belangrijk, want België moet barsten. Vlaanderen is voor u het summum. (*Applaus bij het VB*)

Dewael

Mijnheer Dewinter, u bent in dat federale niveau totaal niet geïnteresseerd.

De heer Filip Dewinter : U wel.

Minister-president Patrick Dewael : U bent in dat federale niveau totaal niet geïnteresseerd. U zult dus afstand nemen van dat federale niveau ? U zult niet op een federale lijst staan ? U zult niet deelnemen aan de federale verkiezingen ? Ja of neen ?

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister-president, in tegenstelling tot u heb ik niet zo'n hoge eigendunk. Mijn ego is iets kleiner dan het uwe, alhoewel ik het in de peilingen iets beter doe dan u. Dat ligt wellicht aan onze beide persoonlijkheden, en niet aan de kiezer.

Ik kan u meedelen dat we in onze partij over voldoende goede kandidaten beschikken om op de verschillende niveaus op de best mogelijke manier vertegenwoordigd te zijn. Ik zal u dadelijk schetsen hoe wij deze situatie zien en waar u mij zult terugvinden in dit geheel.

Mijnheer de minister-president, ik weet dat de aanval de beste verdediging is en dat dit uw tactiek is. Als oppositie stellen wij echter vragen aan de regering. U bent minister-president, minister Stevaert is een belangrijk minister. Ik ben slechts een heel bescheiden, door u uitgespuwd parlamentslid, waar rond u een cordon sanitaire hebt getrokken. Nu bent u blijkbaar geïnteresseerd in wat ik ga doen. Ik ben hier om te weten wat u als minister-president, als leider van de Vlaamse regering en als hoofd van de uitvoerende macht in Vlaanderen zult doen. Dat wil ik van u vernemen.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Dewinter, ik kan alleen maar vaststellen dat u nooit op vragen antwoordt. *(Opmerkingen bij het VB)*

De heer Filip Dewinter : Ik stel alleen maar vast dat u het bent die niet antwoordt. U bent de minister-president. U hebt bepaalde ideeën geformuleerd waarbij ik een aantal bedenkingen heb en waarbij ik ook een aantal concrete alternatieven naar voren schuif. Ik kom daar nog op terug.

Uw minachting voor dit parlement is bekend. U was er nooit in geïnteresseerd. Bij de eerste rechtstreekse verkiezing ervan was u kandidaat voor het federaal parlement. Het is dan ook logisch dat u het federaal parlement als uw echte werkgever beschouwt. Dit is voor u een interimjob, die u even-

wel interesseert bij gebrek aan beter, vermits iemand anders al minister van Justitie wilde zijn en in de federale verkiezingen meer stemmen haalde dan u. Voor sommige andere ministers in deze regering, waaronder de heer Anciaux, is het overigens niet anders.

U hebt in dat fameuze interview evenwel nog een andere zin uitgesproken. U zei dat de kiezer het onderscheid niet maakt tussen federale en Vlaamse verkiezingen. Als dit geen schitterend argument is tegen het federalisme, dan weet ik het niet meer. Het is een regelrechte oproep tot Vlaamse onafhankelijkheid. Het federalisme is inderdaad een constitutioneel kluwen, een enorme chaos, waar de kiezer zichzelf niet in kan terugvinden. Het federalistisch kluwen is bijzonder ondoorzichtig, en u hebt dan ook gelijk dat het voor de kiezer onduidelijk en verwarrend is. In al die verschillende niveaus met al die verschillende bevoegdheden kan zelfs een kat haar jongen niet meer terugvinden.

Erger is echter dat u de kiezer uitmaakt voor dommerik. Hij zou volgens u het verschil niet kunnen maken tussen Vlaanderen en België, de Vlaamse en de federale regering. De kiezer is dus een uilskuiken. We moeten hem onnozel houden en de twee verkiezingen samenvoegen, want hij is niet verstandig genoeg om het onderscheid te maken. Dat is wat u over de kiezer zegt.

Maar hoe weet u dat ? Er zijn nog nooit aparte verkiezingen op verschillende momenten voor Vlaanderen en de federale overheid geweest. Waaruit trekt u dan uw conclusie ? Hoe kunnen we respect afdwingen, als u met het samenvoegen van de verkiezingen sommigen van uw partijgenoten gelijk geeft, zoals bijvoorbeeld de heer De Croo die een paar weken geleden naar aanleiding van het dertigjarig bestaan van dit parlement zei dat het maar een veredelde provincieraad is ?

We moeten juist opkomen voor de eigen identiteit van het Vlaams Parlement, hoe beperkt ook zijn bevoegdheden, en respect afdwingen door het houden van aparte verkiezingen. Tegelijk moeten we echter ook respect betonen voor de kiezer door de moeite te doen uit te leggen dat Vlaanderen niet het federale niveau is, maar er los van staat, en moeten we de dynamiek meer dan ooit aanmoedigen door middel van aparte verkiezingen.

U hebt ook gezegd dat de verkiezingen moeten samenvallen, omdat de politici anders permanent bezig zijn met campagnes en verkiezingen. De heer Stevaert voegde eraan toe dat kiezers niet graag naar de stembus gaan, en dat we al die verkiezin-

Dewinter

gen dus maar beter bijeenbrengen. Dat argument is niet alleen hypocriet, maar ook demagogisch, en – o gruwel – populistisch. Het is hypocriet omdat u aan de kiezer zegt dat er geen andere verkiezingen zullen zijn dan de gezamenlijke verkiezingen, en zwijgt over de Europese verkiezingen, die een vaste datum hebben en sowieso met de Vlaamse verkiezingen samenvallen, en over de gemeenteraadsverkiezingen. Het is demagogisch omdat u in feite een andere reden hebt om de verkiezingen te laten samenvallen. U bent namelijk bang voor mogelijke verschillende meerderheden in Vlaanderen, Wallonië en misschien ook op het federale niveau. Dat zou wellicht het einde betekenen van de Belgische unitaire staat.

Aparte verkiezingen betekenen een eigen dynamiek voor deze regering, betekenen dat u niet de marionet moet zijn van uw federale zetbaas, de eigenlijke minister-president, die in de Wetstraat zit, waar de federale regering vergadert. Aparte verkiezingen betekenen dat Vlaanderen eindelijk een eigen profiel krijgt en misschien ook een eigen meerderheid die losstaat van de federale meerderheid. Dat zou onze onafhankelijkheid ten goede komen en ervoor zorgen dat we een aparte rol spelen, waarin voor een keer het Vlaams en niet het federaal of Waals belang primeert.

Dit argument is populistisch, minister Stevaert, omdat u inspeelt op de afkeer van de burger voor de politiek en voor verkiezingen. U verwijt ons populisme en demagogie, u verwijt ons extreemrechts te zijn, maar u speelt in op de gevoelens van anti-politiek en op de verzuuring die leeft in de maatschappij. Dat is populisme van het allerergste soort, het is populisme dat ik nergens anders heb gezien. Minister Stevaert, u bent de belichaming en de woordvoerder van dat soort argumenten, schaam u.

Het Vlaams Blok stelt voor dat Vlaamse ministers die kandidaat zijn voor de federale regering, ontslag nemen. Mijnheer de minister-president, als uw ambitie in het federale parlement ligt, ga dan, liever vandaag dan morgen. Het zou een goede zaak zijn voor Vlaanderen. Maar heb dan ook de moed van uw overtuiging en neem voor de verkiezingen ontslag. Dat is een dwingende voorwaarde.

Minister Van Grembergen, minister Stevaert, minister-president Dewael en uw partijgenoten, ik hou u niet tegen. De heer Brill kan dan eindelijk minister worden en zal daar een groot voorstander van zijn. Pas als u voor de verkiezing ontslag

neemt, kunt u met open vizier uw ware ambities tentoonspreiden en ten volle gaan voor het mandaat dat u werkelijk wilt veroveren.

Het Blok stelt ook voor dat wie verkozen wordt op een lijst, zijn of haar mandaat moet opnemen en niet kan terugvallen op een ander mandaat. Als men deelneemt aan federale verkiezingen en verkozen wordt, dan moet men daar zetelen. U moet geen politieke stoelendans organiseren, mijnheer de minister-president, waarbij u als kopman veel stemmen haalt en de volgende dag ontslag neemt om een onbekende plaatsvervanger op uw stoel te zetten. Dat soort van politieke stoelendansen is slecht voor de politiek en voor de geloofwaardigheid van u allen. Ministers kunnen alleen maar zetelen in de regering waarvoor ze verkozen worden. Dat betekent, mijnheer de minister-president, dat als u opkomt voor het federale parlement, zoals u de vorige keer deed, u alleen zitting kunt hebben in de federale regering en als u opkomt als kandidaat voor het Vlaams Parlement, u enkel zitting kunt hebben in de Vlaamse regering. Dat is glashelder. Zo'n doorzichtigheid is nodig om de burger aan te tonen dat we niet met zijn voeten rammelen, maar dat we hem au sérieux nemen. We moeten aantonen dat we bereid zijn om onze verantwoordelijkheden ten volle te nemen.

Mijnheer de minister-president, minister Stevaert, u hebt geen goede aanzet gegeven bij het begin van 2002. Integendeel, u hebt nog een keer aangetoond dat de politiek vooral met zichzelf bezig is en dat de traditionele partijen bijzonder zenuwachtig worden. Minister Stevaert, bepaalde politici worden blijkbaar zenuwachtig omdat hun prestige en imago eronder zouden kunnen leiden dat ze in 2003 geen leidende rol kunnen spelen.

Mijnheer de minister-president, minister Stevaert, u hebt nog eens duidelijk gemaakt dat uw eigenlijke interesses niet hier liggen, maar aan de overkant van de straat. Dat verwondert me trouwens helemaal niet. U beschouwt dit halfroond als een zandbak waarin u zich tijdelijk wat mag amuseren. Na deze fröbelklas kunt u zich dan voorbereiden op het hoger onderwijs dat zich niet hier, maar een beetje verderop bevindt. Nochtans bent u minister-president van de Vlaamse regering en kopman van de sp-a in de Vlaamse regering.

Het is beschamend dat uitgerekend u, twee leidinggevende figuren van deze regering, dit spektakel hebt opgevoerd. U had de kaart moeten trekken van de Vlaamse ontvoogding en zich moeten uitspreken voor meer Vlaamse autonomie. U had resoluut, overtuigd en met wat minder publiciteit in

Dewinter

de media – al durf ik die mogelijkheid te betwijfelen in uw geval, minister Stevaert – moeten opkomen voor de belangen van de Vlamingen in het heelaas nog steeds federale en al te unitaire België. U hebt net het omgekeerde gedaan. U handelt uit een typische Belgische reflex en betoont opnieuw de onderdanigheid aan het federale niveau. De Vlaamse regering en het Vlaams Parlement krijgen weer uitdrukkelijk een marionettenrol toebedeeld. Aan alle Vlaamse kiezers hebt u nog een keer heel duidelijk gemaakt dat het niet hier gebeurt, maar een beetje verderop in het federaal parlement.

Mijnheer de minister-president, u had me reeds diep ontgoocheld inzake een aantal thema's en dat is vandaag niet anders. Uw eigen belang, uw eigen carrière en het belang van uw partij gaan blijkbaar voor op de belangen van Vlaanderen. Wij kunnen daarmee nooit akkoord gaan. Daarom zullen we een motie indienen waarin de drie principes zijn vervat die ik heb geschets en die duidelijkheid moeten scheppen over de komende verkiezingen op federaal niveau.

De motie zal een lakmoesproef zijn voor alle partijen in dit halfroond en dus ook voor Agalev. Die regeringspartij hebben we helemaal niet gehoord over dit thema. Nochtans houdt die partij er totaal andere principes op na, die ongeveer dezelfde zijn als de principes die ik heb opgesomd. We wensen ze samen uit te dragen, maar we zullen zien wat het stemgedrag van de leden van Agalev zal zijn. We kijken uit naar wat de fractieleider van de partij straks op deze tribune zal verklaren. Zal hij Oost-Indisch doof en stom blijven of zal hij de moed opbrengen om een aantal principes die in het verleden de zijne waren, publiek te verdedigen als fractieleider van een regeringspartij. Zal hij de moed hebben om tegen de minister-president in te gaan? Zal hij – wat nog belangrijk is – durven ingaan tegen zijn bijna-partijgenoot, de kopman van roodgroen, minister Stevaert? Zullen de groenen, in naam van een eerlijke politiek durven stellen dat ze het niet eens zijn met deze roodgroene ratten-vanger van Hamelen? Ik wacht met spanning het standpunt van Agalev af. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, heel veel mensen stellen zich serieuze vragen over het totale gebrek aan ernst van de Vlaamse regering.

Dit is recent. Er leeft echter al veel langer het gevoel dat u niet handelt namens het algemeen Vlaams belang, maar wel namens een louter persoonlijk en eng partijbelang.

Even erg of nog erger is het bewijs dat de laatste tijd is geleverd door eenvoudige, duidelijke democratische principes gewoonweg onder de mat te vegen. U maakt ze ondergeschikt aan persoonlijk electoraal belang en aan pure participatie. Hoe moet ik anders de verklaringen analyseren om de deelstaatverkiezingen – en dus ook die voor het Vlaams Parlement – opnieuw te laten samenvallen met de federale verkiezingen in 2003? Hoe moet ik het bericht van negentien lijnen begrijpen waarbij de federale verkiezingen eenvoudigweg worden afgeschaft? U steunt daarbij op het merkwaardige argument dat mensen het onderscheid niet kunnen maken tussen het federaal en Vlaams niveau. Er is plots een totale begripsverwarring. De mensen begrijpen het niet en dat is zielig. Dat is eigenlijk wat u zegt. U stelt het beoordelingsvermogen van de bevolking zwaar op de proef en dat wordt op een denigrerende manier naar voren gebracht.

Uw wilt eigenlijk dat de mensen het niet begrijpen. Voorstellen dat de verkiezingen samenvallen, heeft tot doel de institutionele chaos te vergroten. De laatste dagen wordt er terecht veel gepraat over het al dan niet flitsen van autobestuurders. Leden van de regering, in dit dossier bent u geflitst. Voor een keer werd de filmrol wel ontwikkeld en daaruit blijkt dat u een aantal zware overtredingen hebt begaan ten aanzien van enkele simpele democratische principes. Ik wil enkele punten aanhalen.

U weet het of u weet het niet of u wilt het niet weten, maar wat u voorstelt is natuurlijk compleet onmogelijk binnen de huidige bepalingen van de Grondwet. Ik baseer deze uitspraak op twee artikels van de Grondwet. Artikel 65 van de Grondwet bepaalt dat de Kamer om de vier jaar wordt vernieuwd. Dat wil zeggen dat de federale legislatuur niet kan worden verlengd. De verkiezingen op federaal niveau kunnen dus niet worden uitgesteld. Artikel 117 van de Grondwet verankert de vijfjaarlijkse verkiezing van het Vlaams Parlement. Dat wil zeggen dat de Vlaamse legislatuur niet kan worden ingekort. Waarom zeggen bepaalde leden van de Vlaamse regering dan dat in 2003 de Vlaamse en de federale verkiezingen zouden kunnen of moeten samenvallen? Ik denk dat het antwoord op deze vraag een heel ander verhaal is.

Mijnheer de voorzitter, in de wandelgangen doet al langer dan vandaag het gerucht de ronde dat alle trucs goed zijn om op een kunstmatige manier de

Van den Brande

paars-groene meerderheid verder te laten bestaan op alle beleidsniveaus, ook na de volgende verkiezingen. Via trucs moet dus mogelijk worden gemaakt wat eigenlijk niet kan. Dat verbaast me trouwens niet. Ik zie immers hoe de Vlaamse en de federale regering omgaan met adviezen van de Raad van State en met een aantal zaken die vanzelfsprekend moeten worden toegepast. Die zaken worden gewoon van de tafel geveegd. Tijdens de besprekingen van de laatste programmawet hebben we nog meegemaakt op wat voor een schandelijke manier de instellingen van Vlaanderen en van dit land worden onderuitgehaald. Het zou me dan ook niet verbazen dat het gerucht waar ik het zojuist over had, waar is.

Een democratie die goed werkt, vereist een hoog democratisch gehalte en steunt op de bestendige participatie van mensen, groepen en het middenveld, en dit gedurende de volledige legislatuur. Na die legislatuur kan elke kiezer zich individueel uitspreken. Daar zijn de verkiezingen voor.

Mijnheer de minister-president, u bent de liberale heraut van de burgerdemocratie en u bent een voorstander van het organiseren van referenda, bevragingen, opiniepeilingen en wat daarmee samenhangt, op ieder ogenblik en overal. Plots vindt u gescheiden verkiezingen echter wat hinderlijk.

Minister Stevaert, u bent de paladijn van de nieuwe politieke cultuur. Kan er eigenlijk iemand dat begrip nog geloofwaardig uitspreken? Deze laatste bedenking geldt trouwens ook voor het begrip burgerdemocratie. Minister Stevaert, u zegt dat het spijtig is dat de mensen het allemaal niet begrijpen. Wensen dat het onderscheid tussen de verschillende verkiezingen niet langer zichtbaar is, is de democratie een bijzonder slechte dienst bewijzen.

Ik heb gelezen dat verschillende personen, waaronder minister Stevaert en minister-president Dewael, de verkiezingen nogal duur vinden. Mijnheer de minister-president, u en uw partij weten goed wat communicatiestrategen kosten. Minister Stevaert, u weet dat een partij soms minder goed bij kas kan zijn. Gescheiden verkiezingen zijn geen hinderpaal voor de mensen. Ze zijn blijkbaar wel hinderlijk voor bepaalde politici.

Mijnheer de voorzitter, in ons staatkundig systeem dat wordt gekenmerkt door exclusieve bevoegdheden voor de deelstaten, is het van groot belang dat

de kiezer het Vlaamse beleid afzonderlijk kan beoordelen. Schrikt dat misschien af?

De voorstellen in verband met de verkiezingen gaan frontaal in tegen de Vlaamse staatsvorming die al te lang werd gehinderd door het dubbelmandaat. Hoeveel toespraken werden al niet gehouden, hoeveel artikels zijn er niet geschreven en hoeveel congressen handelden niet over het feit dat we net komaf moeten maken met het dubbelmandaat? De voorstellen gaan dus in tegen de Vlaamse staatsvorming.

Uw voorstellen gaan bovendien frontaal in tegen een belangrijke verworvenheid van het Sint-Michielsakkoord. Hierbij werd niet alleen een rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement mogelijk maar werd tegelijkertijd het principe ingevoerd van een afzonderlijke verkiezing tussen het federale en, voor wat ons betreft, het Vlaams niveau.

Uw voorstellen gaan frontaal in tegen de resoluties van het Vlaams Parlement. Ze maken de afzonderlijke verkiezing en de legitimatie van de verschillende bestuursniveaus onmogelijk. Ze maken het Vlaams niveau bovendien totaal afhankelijk van de federale verkiezingen en kunnen zelfs leiden tot meer verkiezingen in plaats van minder.

Wie het lijstje even overloopt, ziet dat de eerste verkiezingen die volgens de huidige teksten mogelijk kunnen samenvallen, worden gehouden in 2019. De afzonderlijke verkiezing voor het Vlaams Parlement moet normaal gezien de doorzichtigheid en het democratisch gehalte verstevigen en het bestuur efficiënter maken.

Mijnheer de minister-president, geachte leden van de regering, met pijn in het hart moet ik zeggen dat u eens te meer hebt duidelijk gemaakt dat u geen enkel belang hecht aan enige Vlaamse staatkundige visie. CD&V ijvert voor een confederaal model, waarbij het zwaartepunt en de basisbevoegdheid ligt bij de twee deelstaten. Brussel en de Duitstaligen hebben daarin een speciaal statuut.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer Van den Brande, het is een goede zaak dat de verschillende politieke partijen en politici nadenken over de staatsvorming en de opdrachten die daaraan moeten worden gekoppeld. Er is echter een vreemde toestand in dit land.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, we houden hier een interpellatie in de plenaire vergadering. We moeten dan ook onze argumenten kunnen ontwikkelen. De ministers die zich daartoe geroepen voelen, kunnen daarna antwoorden. Dat is net het verschil met een actualiteitsdebat. We hadden voorgesteld een urgentiedebat te houden. Het Uitgebreid Bureau was een andere mening toegedaan. We aanvaarden die beslissing.

Minister Van Grembergen, ik stel dan ook voor dat u pas antwoordt nadat ik mijn uiteenzetting heb gehouden.

De voorzitter : Mijnheer Van den Brande, u zegt dat dit de regel is. Ik neem dan ook aan dat we die regel in de toekomst voor iedereen toepassen. Volgende keer zal het dus niet meer mogelijk zijn te onderbreken bij actuele vragen of interpellaties. (*Rumoer*)

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, dat is iets helemaal anders. Ik stel voor dat u daarover rustig nadenkt in het Uitgebreid Bureau. Voor de duidelijkheid moeten we kunnen aangeven wat onze ideeën zijn. We moeten daarbij ook openstaan voor de argumenten van de regering.

In de toekomst zullen de deelstaten uitmaken wat er op het confederaal niveau zal gebeuren. CD&V zal binnenkort de nodige initiatieven nemen om de noodzakelijke grondwetswijzigingen door te voeren.

Deze grondwetswijzigingen zullen uiteraard een invloed hebben op de samenstelling en op de aanduiding van de leden van het toekomstige confederale parlement. In het verleden heeft het Vlaams Parlement al een resolutie goedgekeurd waarin staat dat de samenstelling van de toekomstige Senaat een verantwoordelijkheid van de deelstaten dient te worden. Uiteraard zal hierbij rekening moeten worden gehouden met het gewicht en met het draagvlak van de verschillende deelstaten. We mogen dit debat niet uit de weg gaan.

Het zogenaamde '19-lijnij voorstel' van minister Van Grembergen laat heel wat vragen onbeantwoord. Mijns inziens betreft het hier een vluchtweg uit het minimalistisch Lambermontakkoord. Gaat het hier om een afhakingsstelsel ? Welke aanduidingscriteria zullen worden gehanteerd ? Welk mandaat zullen de aangeduide leden vervullen ? Over welke bevoegdheden gaat het ? Welke besluitvormingsregels zullen hierbij worden gehanteerd ? Hoe zit het met de pariteit ?

Ik ben ervan overtuigd dat de verschillende voorliggende voorstellen enkel zijn ingegeven door een verlengde paars-groene droom om asymmetrische coalities in België en in Vlaanderen onmogelijk te maken. In een confederale context spreekt het evenwel vanzelf dat asymmetrische coalities tot stand zullen komen.

We zouden beter eens diep nadenken over de mogelijkheden en de gevolgen van een asymmetrie tussen de verschillende gewesten en een gelijklopende coalitie op het Vlaams en het toekomstige confederale niveau. Deze coalitievorming zou de tweeledige basis van ons land versterken en de bestuurskracht verhogen. Aangezien het zwaartepunt bij de deelstaten moet liggen, worden afzonderlijke verkiezingen voor de deelstaten steeds belangrijker.

Bovendien ben ik ervan overtuigd dat de diverse geformuleerde voorstellen enkel zijn ingegeven door partijpolitieke en persoonlijke belangen. Alle huidige ministers van de Vlaamse regering zullen zich bij de volgende federale verkiezingen kandidaat stellen. Minister-president Dewael en minister Stevaert hebben dit daarnet nog bevestigd. Ik ga er bijgevolg van uit dat dit ook voor de andere liberale en socialistische excellenties geldt. Betreft het hier een kwestie van bloedarmoede ? Beschikken deze partijen niet over voldoende blauw bloed om aan alle beleidsniveaus een afzonderlijke inhoud en invulling te geven ?

Ook Agalev heeft in dit verband een standpunt ingenomen. Vandaag heeft minister Aelvoet in een interview verklaard dat zij wel de mensen van de grote principes en van het moreel belang zijn, maar dat ze zich ook niet naïef wensen op te stellen. Blijkbaar kan men met principes niets kopen. Als de andere partijen voor deze handelwijze kiezen, zal Agalev dit ook doen. Deze stelling betekent het afscheid van de grote principes.

Het lezen van de krant heeft me deze ochtend niet veel vreugde geschonken. Ik heb veel respect voor u, minister Van Grembergen. Het is mogelijk dat mijn verbeelding niet groot genoeg is om al uw uitspraken te kunnen begrijpen. Ik heb begrepen dat u uw eigen principes zult verkrachten. Ik neem aan dat u spreekt als minister van de Vlaamse regering en ook namens uw fractie. Ik ga ervan uit dat uw fractie daar in haar geheel achter staat. U zegt dat de geloofwaardigheid van Spirit vereist dat u aan alle verkiezingen deelneemt die op deze planeet worden gehouden. (*Gelach*)

Van den Brande

Is dat uw democratische inborst die spreekt ? Sinds de staatshervorming en sinds de grotere autonomie voor Vlaanderen er is, bent u bereid uw eigen principes te verkrachten. U geniet het vertrouwen van alle componenten van uw fractie. Voor CD&V is het duidelijk : alle meerderheidsfracties en -groepen van dit parlement zijn bereid zich aan politiek benji-springen te wagen. Ze zullen van de ene naar de andere persoon of gelegenheid zwieren naargelang het hen uitkomt.

Wat u doet, is politiek onzindelijk. Dat is de kern van mijn betoog. Ofwel stelt u zelf een einde aan uw opdracht op Vlaams niveau en vlucht u uit de Vlaamse regering weg, ofwel draait u de kiezers gewoon een rad voor de ogen. In beide gevallen is uw houding onverantwoord en onaanvaardbaar. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

Volgens ons zal een code niet volstaan, want we weten hoe het loopt met afspraken en codes. We pleiten voor een wettelijke regeling, waarin wordt bepaald dat iedereen die zich kandidaat stelt voor de uitoefening van een mandaat dat mandaat ook moet uitoefenen als hij of zij wordt verkozen. Bovendien mag men dan enkel op dat bestuursniveau een uitvoerend mandaat waarnemen. De tweede voorwaarde is nodig om de eerste zin te geven.

U schuift het primaat van de politiek naar voren. We zullen het daar de volgende weken over hebben, als we discussiëren over uw politieke benoemingen en de ongehoorde hervorming van de ambtenarij. Wat u het primaat van de politiek noemt, komt in de praktijk neer op het primaat van de politici en het eigen partijbelang.

Mijn drie concrete vragen luiden als volgt.

Welk institutioneel project zult u nu voorstellen aan het Vlaams Parlement en aan de andere gelegingen in dit land ?

Houdt u vast aan de afzonderlijke verkiezing van het Vlaams Parlement en bent u dus bereid om terug te komen op uw voorstellen ? Het ene hangt immers samen met het andere en ik wens daarom trent duidelijkheid.

Gaat u ermee akkoord dat hij of zij die zich kandidaat stelt voor een ander beleidsniveau dat mandaat op dat beleidsniveau daadwerkelijk opneemt en alleen daar in aanmerking kan komen voor een mogelijk uitvoerend ambt ?

Wij blijven kiezen voor een echte Vlaamse autonomie, inclusief verkiezingen, omdat wij geloven in een toekomst voor al wie in Vlaanderen leeft, werkt, liefheeft en soms verdriet heeft. Het Vlaams beleid is een eigen verkiezing waard. Dat is democratie.

In het belang van een betere bestuurskracht blijven wij geloven in een geloofwaardige opstelling van politici op basis van democratische duidelijkheid, en dus helemaal niet op basis van carrièreplanning. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, ik zou aan de heer Van den Brande een vraag willen stellen. Hij pleit voor consequentie en geloofwaardigheid en twijfelt eraan of alle politici wel consequent en geloofwaardig zijn. Daarom pleit hij er ook voor om dit wettelijk te regelen.

Welnu, indien ik me niet vergis is de heer Van den Brande enkele dagen voor het verstrijken van de termijn verhuisd van Bonheiden naar Mechelen om zich daar kandidaat te kunnen stellen voor de gemeenteraadsverkiezingen. Toen hij er niet in slaagde de burgemeesterssjerp te grijpen, is hij naar Bonheiden teruggekeerd. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Waar is de consequentie en geloofwaardigheid van iemand die zegt dat mensen die verkozen zijn, verplicht moeten worden die job of functie daadwerkelijk op te nemen ? Uw positie moet uitermate penibel geweest zijn. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de Gucht, ik stel voor dat u een interpellatie indient om de minister-president of een andere minister te bevragen. Dat is uw democratisch recht als parlements-lid. Op die manier zult u meer duidelijkheid krijgen over de punten die hier aan de orde zijn geweest. U zou ons daarbij helpen.

Ik voel echter enige aarzeling aan. U weet blijkbaar niet meer op welke poot te staan.

De heer Karel De Gucht : Op welke poot staat u ?

De heer Luc Van den Brande : In een systeem van een legislatuurparlement, dat de facto tot een legislatuurregering leidt, wordt in de helft van de legislatuur niet opgestapt. De Vlaamse regering – en zeker de leiding ervan – heeft dan een opdracht te vervullen. Er mag dus geen vaandelvlucht zijn louter omwille van persoonlijk belang. Men heeft immers een mandaat gekregen om de volle vijf jaar te besturen.

De heer Karel De Gucht : Ik had het daar niet over. Ik had het over uw consequentie, over uw geloofwaardigheid, over uw 'one night stand' in Mechelen.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren van de regering, collega's, sta me toe in de eerste plaats te stellen dat ik het ten zeerste betreur dat we hier vandaag een uitgebreid debat houden over dit thema. Daarmee wil ik geenszins stellen dat dit debat in tweede orde geen waarde heeft, wel integendeel.

Ik betreur dit debat omdat we daardoor bij de bevolking opnieuw de indruk wekken dat we vooral met onszelf bezig zijn, en niet met de reële problemen en uitdagingen van de samenleving. (*Rumoer*)

Anders gesteld, we hebben veeleer nood aan voorstellen die het democratisch systeem vanuit het perspectief van de burger wijzigen, dan opnieuw over wijzigingen te discussiëren die de spelregels van het representatief systeem wijzigen.

Ten tweede betreur ik dit debat omdat we over een voorstel in de luchtledige discussiëren. Met spek schieten in komkommertijd, noem ik dat. Het is een voorstel dat onmogelijk kan worden uitgevoerd.

Ten derde lost het laten samenvallen van de federale met de Vlaamse verkiezingen niets op, want de Europese verkiezingen zijn er ook nog. Men zou dan federaal alles moeten veranderen en ook daar een legislatuurparlement installeren. Dat is wel ver van de realiteit. Ministers zonder ideeën zijn een probleem, maar dat betekent niet dat elk idee van een minister probleemloos is. (*Applaus bij de CD&V*)

Het is geen goede zaak de spelregels te wijzigen alvorens te toetsen wat de uitkomst van nieuwe spelregels zou zijn. De bekommernis, namelijk de vraag hoe we met deze snel opeenvolgende verkiezingen moeten omgaan, is terecht, maar men zou wel eens

door het bos de bomen niet meer kunnen zien. Het juiste antwoord op deze vraag ligt erin verder in de federale logica te stappen. Die heeft net het ont koppelen van het dubbelmandaat aan het opsplitsen van de verkiezingen gekoppeld. Ik roep de minister-president en zijn team op om de federale logica, die Vlaanderen zijn rechtmatige plaats heeft gegeven, niet los te laten maar integendeel door te trekken en te versterken. Vlaanderen heeft met de Lambermontakkoorden extra bevoegdheden en financiële autonomie verworven. Onze regio is opnieuw sterker geworden. Deze kracht moet zich uiten in afzonderlijke verkiezingen. De verkiezingsthema's moeten Vlaamse thema's zijn. Wie wil Vlaamse verkiezingen waarin de thema's potentieel federaal zijn ?

In de pers zijn gisteren en vandaag de voornaamste bezwaren tegen samengevoegde verkiezingen geuit. Er is duidelijk aangetoond dat ze contraproductief en onhaalbaar zijn. Ik herhaal ze niet allemaal en besluit met een oproep tot de minister-president en zijn collega vice-premier die dit debat hebben opgestart, om het Vlaams niveau en dit parlement ernstig nemen. Dat betekent dat de Vlaamse ministers aan hun eigen niveau genoeg hebben. Ik vraag de minister-president om aan zijn collega's een protocol of een onderlinge afspraak voor te stellen, waarin wordt vastgelegd dat Vlaamse ministers niet aan de federale verkiezingen meedoen. Samen uit samen thuis is een collegiale afspraak.

Ik vind dit een belangrijk voorstel en de minister-president draagt hier een belangrijke verantwoordelijkheid. Ik wil me als parlamentslid in deze assemblee volledig op mijn werk richten. Het zal aan de minister-president liggen of dit rechtstreeks verkozen parlement volgend jaar of het jaar nadien nog zijn werk kan doen ofwel of het om een halfleeg circus zal gaan, waardoor de kritiek nog waarheid wordt dat het Vlaams parlement eigenlijk geen volwaardig parlement is. Willen we blijven besturen tot 2004 of gaan we in 2003 vragen stellen en interpellaties houden, gericht aan Vlaamse ministers die hun aandacht volledig op federale thema's hebben gevestigd ? Ik hoop dat de minister-president en zijn team een onontkoombare drang voelen om genoeg te hebben aan hun mandaat als belangrijkste politici van Vlaanderen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, mijn uiteenzetting zal een andere

Voorhamme

toon hebben dan wat die we tot nu toe hebben aanhoord.

Ik baseer me uitsluitend op wat ik heb gelezen en gehoord. Sommige ministers hebben ideeën bekendgemaakt over hoe het bestuur van ons land anders en beter kan worden georganiseerd. Momenteel is het wettelijk toegelaten dat een minister zich kandidaat stelt bij eender welke verkiezing. Dat gebeurt ook werkelijk, zelfs bij gemeenteraadsverkiezingen. Er zitten in dit halfroond heel wat parlementsleden die het principe om zich niet kandidaat te stellen voor een ander politiek ambt, met voeten treden. Ik denk dat ik niet genoeg geld op zak heb om hen allemaal een pint te betalen. (*Rumoer*)

Collega's, de volgende tien jaar zijn er zeven verkiezingen. Dit parlement beroemt zich erop dat het een legislatuurparlement is. Die formule biedt inderdaad meer kansen op een goed bestuur. Het belangrijkste voordeel van een legislatuurparlement is evenwel net dat er niet om de haverklap verkiezingen hoeven te worden ingericht. De politici krijgen de kans om een beleid te voeren. De kiezer oordeelt achteraf.

De Belgische Staat is theoretisch gezien federaal. In dit parlement wordt dan ook voortdurend verwezen naar andere federale staten. We mogen België echter niet zomaar vergelijken met het buitenland. In België zijn er immers geen federale partijen, alleen regionale. Dat is essentieel voor de verkiezingen, behalve als we er niet langer van uitgaan dat de democratie wordt vormgegeven door middel van politieke partijen. Zolang we dat wel doen, kunnen we er niet onderuit dat steeds dezelfde partijen betrokken zijn bij eender welke verkiezing.

Ten tweede is er in het Belgisch model geen hiërarchie in de bevoegdheden. Mijnheer Van den Brande, u zegt dat het hier gaat over exclusieve bevoegdheden. De werkelijkheid is echter dat heel veel beleidsmateries inzake bestuur zich afspelen op de twee verschillende niveaus. Ofwel houdt u een separatistisch betoog, ofwel pleit u voor een systeem waarin politici worden geresponsabiliseerd. Lateraal beleid in dit land houdt in dat er voortdurend een conflictmogelijkheid is tussen die verschillende niveaus. De laatste weken kregen we nogal wat voorbeelden daarvan. Daar het over dezelfde politieke partijen gaat, en over bevoegdheden waartussen geen hiërarchie bestaat maar die wel een wederzijdse invloed hebben, lijkt het me

een mogelijkheid dat de responsabilisering van politici ook inhoudt dat ze niet in een salvo van twee, drie of vier verkiezingen na elkaar worden beloofd of bestraft. Dat dit in één keer kan gebeuren, lijkt me misschien niet zo slecht voor de kwaliteit van de democratie, althans voor de bevolking.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Voorhamme, ik heb de bespreking van de Sint-Michielsakkoorden in het federale parlement meegemaakt. De heer Dewael trouwens ook : hij was toen oppositieleider. De VLD was toen zeer tevreden, niet alleen met het rechtstreeks verkiezen van het Vlaams Parlement, maar ook met het feit dat dit op verschillende tijdstippen zou gebeuren.

De heer Vanvelthoven senior, toen voorzitter van de toenmalige Vlaamse Raad, voerde het woord voor uw partij in de Kamer. Hij zei : 'De rechtstreekse verkiezingen bieden bovendien kansen tot vernieuwing van de politieke kaders en van het politiek klimaat, tot de totstandkoming van een nieuwe politieke debatcultuur waarbij nieuwe politieke thema's worden besproken, terwijl de invoering van een legislatuurparlement en -regering de verhouding tussen de regering en de raden grondig zal beïnvloeden en wijzigen.' Hij zag ook in dat er toen een wijziging in de verhouding tussen het federale en het deelstatelijke niveau zou komen. Nu zegt u in feite dat we die redenering helemaal moeten verlaten, daar die verhoudingen eventueel het federale model zoals het nu bestaat in het gedrang zouden kunnen brengen. Ofwel vallen de verkiezingen samen, ofwel gaan we naar een separatistisch discours. Dat is wat u hier in feite hebt gezegd.

De oud-voorzitter van de Vlaamse Raad, toch een gerespecteerd man, zag daarin ook een mogelijkheid om zich los te trekken en als regering naar Vlaanderen te gaan met een eigen identiteit. Dat wilt u nu terugschroeven. Daar zit een andere bedoeling achter. Het gaat u niet om een goed bestuur of teveel verkiezingen, dat maakt u me niet wijs. Als ik dit lees, dan weet ik genoeg.

De heer Robert Voorhamme : Ik noch iemand hier heeft gezegd tegen rechtstreekse verkiezingen te zijn. Iedereen ziet het voordeel van rechtstreekse verkiezingen in. Ik zeg ook niet dat we tegen de formule van een legislatuurparlement zijn. Uiteraard zijn we daar voorstander van, net als van de rechtstreekse verkiezingen. Misschien vindt u dat we in de huidige stand van zaken beter wel een

Voorhamme

hiërarchie in de bevoegdheden zouden hebben ingevoerd. Dat heb ik echter niet gehoord. Ik ben daar ook geen voorstander van.

De werkelijkheid gebiedt ons om vast te stellen dat men vanop gelijke niveaus samen moet kunnen beslissen. De sanctionering van de kiezer – ten goede of ten kwade – kan het best op hetzelfde ogenblik gebeuren.

Trouwens, als men naar confederalisme wil gaan, lijkt het me logisch dat de verkiezingen en de aanstellingen in de parlementen sowieso op hetzelfde moment zouden gebeuren.

De heer Eric Van Rompuy : Juist niet.

De heer Robert Voorhamme : Er is ook gezegd dat er een onverenigbaarheid zou zijn van ministers. De duidelijkheid vereist dat men nagaat of dit betekent dat men naar een ander regime wil gaan, waarbij de uitvoerende macht enkel nog kan worden samengesteld uit parlementsleden. Zit dat al dan niet in uw gedachtestroom ?

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Voorhamme, u bent aan het zwemmen. Dit is uw intellectueel zwakste speech in jaren. Waarom zegt u niet gewoon dat minister Stevaert in 2003 de sp·a-lijst moet trekken met de nationale kieskringen ? Hier wordt een heel intellectuele constructie opgehangen voor een puur partijpolitieke berekening. Indien u dat zou kunnen zeggen, zou u een intellectueel eerlijk discours houden. Nu bent u echter aan het zwemmen. U bent alles aan het afzweren wat u de jongste jaren inzake staats Hervorming hebt gezegd. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Van Rompuy, ik wou alleen maar het volgende aantonen. Als men enigszins abstractie maakt van een aantal theoretische principes, als men kijkt naar wat de realiteit is, als men Vlaanderen echt sterk wil maken en als men de rechtstreeks verkozen vertegenwoordigers in dit parlement ook echt gezag wil geven, wat we trouwens in mijn ogen gaandeweg steeds meer aan het doen zijn, dan heeft men er alle belang bij om er geen poespas van te maken waarbij er bijna om het jaar verkiezingen worde gehouden.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Voorhamme, u wilt gewoon de sp·a sterker maken. Daar gaat het om. U wilt een nationaal boegbeeld hebben. U wilt een van de populairste politici in Vlaanderen natio-

naal uitspelen. U zult immers ook de kieskringen wijzigen. Er zullen nationale lijsttrekkers komen en dan zal minister Stevaert daar staan. Het gaat hier niet om Vlaanderen of om meer democratie. Het gaat hier om de persoon van Steve Stevaert.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Van Rompuy, waarom is CD&V tegen de politieke cumul ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Rompuy laat uitschijnen dat ik gezegd zou hebben dat er geen rechtstreekse verkiezingen nodig zijn voor het Vlaams Parlement. Dat heb ik niet gezegd. Daarnaast doet de heer Van Rompuy alsof men deze hervorming nodig heeft om in 2003 te kunnen kandideren op lijsten. We hebben die hervorming daar absoluut niet voor nodig. Ik vind het ongelooflijk merkwaardig dat iedereen zegt dat het tegen zijn principes is om in 2003 aan de verkiezingen deel te nemen. Als dat inderdaad zo is, moeten die personen dat gewoon niet doen. Het is in ieder geval niet tegen mijn principes.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, mevrouw de minister, collega's, het is duidelijk dat de aanleiding tot dit debat ligt in de uitspraken van minister-president Dewael en minister Stevaert in de kerstperiode. Zij hebben vrij affirmatief gesteld dat de federale verkiezingen het best zouden samenvallen met de deelstaatverkiezingen.

De kerstperiode is, althans naar mijn aanvoelen, qua nieuwswaarde altijd een komkommertijd. Ik ben er dan ook nog niet echt achter gekomen of het om een voldragen voorstel gaat, waarachter voorlopig nog onduidelijke bedoelingen schuilen, dan wel om een los ideetje. Wel heb ik begrepen dat twee doelstellingen aan de basis liggen van het idee, namelijk minder verkiezingen te houden en dus de burgers minder te belasten, en meer politieke stabiliteit te creëren door minder verkiezingen en stabielere coalities.

Het enthousiasme over deze denkoefening is in mijn fractie niet bijzonder groot, omwille van de volgende argumenten. Het argument dat zo de verkiezingen kunnen worden gereduceerd, gaat niet op. Zelfs als deze voorstellen worden uitgevoerd, hebben we nog steeds Europese verkiezingen en stembusgangen die nu eenmaal vastliggen.

Gatz

Bovendien hebben we een – naar ik meen nog steeds heel goed – regeerakkoord, waarin onder andere ook sprake is van volksraadplegingen en referenda, die nog voor de zomer van dit jaar het levenslicht zullen zien. We willen met die middelen de mensen juist meer bij de politiek betrekken, wat ook gepaard zal gaan met een stembusgang, weliswaar in een andere vorm. Ik bespeur hier dus een zeker spanningsveld.

Het argument van politieke stabiliteit doet me vermoeden dat u de federale logica niet helemaal steunt. Voor ons is het federale systeem waarin we leven, niet louter een middel om meer bevoegdheden te krijgen, hoe belangrijk dat ook is. Het gaat niet alleen daarom, maar om een logica van het systeem als geheel.

Op dit moment hebben we een federaal systeem met confederale accenten. Waarom dan niet, veel eerder dan uw voorstel, de confederale logica verder doortrekken? Nu is het Vlaams publiek niet in staat Franstalige politici op een of andere manier te sanctioneren, of vice versa. We kunnen dat niet in dit parlement, maar ook niet in de Hoofdstedelijke Raad of in de Kamer, waar we nochtans samen vergaderen. Het systeem is dus al in zekere mate tweeledig. Waarom dan niet op basis van de deelstaatverkiezingen, in getrapte orde de Kamer en de Senaat samenstellen? Dat lijkt ons evengoed een volwaardige federale logica.

Hoe dan ook, voor het realiseren van al deze ideeën blijft een grondwetsherziening nodig. De heer Geysels heeft daar tijdens de kerstperiode op gereageerd dat we dit systeem nu hebben afgesproken en in de Grondwet hebben vastgelegd, en dat we het beter eerst kunnen uitproberen en zien of het goed gaat of niet. Daarna zijn bijstellingen mogelijk. Ik zou het niet beter kunnen hebben gezegd.

Daarnaast is er nog het aspect van de meervoudige kandidatuur, bijvoorbeeld wanneer een Vlaams minister kandideert bij de federale verkiezingen en vice versa. Het recht kandidaat te zijn bij verkiezingen is niet alleen een constitutioneel recht, maar ligt ook vast in het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en in het Internationaal Verdrag op de Burgerlijke en Politieke rechten. Daaraan kan onder geen beding worden geraakt.

De vraag is dan of iemand die verkozen is, verplicht moet worden de betrokken functie op te nemen. De kiezer sanctioneert of een politicus geloofwaardig blijft in zijn functie of niet. Ik neem

minister Anciaux tot voorbeeld, hoewel hij afwezig is en zich niet kan verdedigen. Bij de vorige verkiezingen was hij kandidaat voor het Europees parlement en lijstduwer voor de Brusselse Hoofdstedelijke Raad. We hebben aan de Brusselse kiezer uitgelegd waarom we dat deden. Ofwel apprecieert de kiezer dat en stemt hij voor kandidaat x of y, ofwel schaft men dat af. Dat is ook een manier om de politici te kiezen of af te straffen. Het invoeren van een verplichting om te zetelen in de laatste functie waarvoor men verkozen werd, leeft op gespannen voet met de beginselen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en met de burgerlijke en politieke rechten. Dat betekent niet dat daarover geen nuttig debat kan worden gevoerd, vandaag is misschien maar een begin. In elk geval gaat dit terug op een liberale democratie die we nu al decennia kennen. Dat is iets anders dan een VLD-democratie. Het gaat terug op een sociale democratie, en dat is iets anders dan een sp·a-democratie die we al enkele decennia kennen. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Mijnheer Van Hauthem, ik heb het EVRM aangehaald. Het is jammer dat uw fractieleider naar het toilet is, anders zou ik hem eraan herinneren dat hij in het verleden heeft gezegd dat het EVRM ondergeschikt is aan het Vlaams-Blokprogramma. Onze logica is een andere dan de uwe. Quod erat demonstrandum ad libitum, zoveel als u wilt.

Het is duidelijk dat wij vandaag geen vragende partij zijn voor het voeren van dit debat. Als u daar wilt op doorgaan, dan kent u onze argumenten en standpunten. Wij zijn er klaar voor. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, het staat eenieder vrij om gedachten te hebben en om die uit te spreken. Dat is nu eenmaal de rijkdom van een democratie en dat recht hoort toe aan parlementsleden en aan leden van een regering. Dat staat buiten kijf.

Er zijn verschillende uitgangspunten mogelijk in deze discussie. Ofwel stelt men zich principieel en streng-orthodox op, ofwel is men meer pragmatisch en overweegt men een aantal problemen van praktische en organisatorische aard. Is men daarom een betere of slechtere democraat, ik weet het niet.

Dit is een debat zonder voorwerp. In 2003 en 2004 gaan we apart naar de kiezer. De Grondwet moet worden gerespecteerd, wat dat betreft zijn we allemaal legalisten en staan we allemaal aan dezelfde

Keulen

kant. Dit is gewoon een denkoefening. De eerstvolgende verkiezingen zijn gescheiden, dat staat buiten kijf. (*Applaus bij de meerderheid*)

In 2003 zullen we de balans opmaken en nagaan welke collega's kandidaat zijn, al was het maar om de lijst te steunen. Dan zullen we ook vaststellen wie hier voor zijn beurt heeft gesproken en wie heel principieel aan de kant gaat staan. Dan zullen we zien dat sommigen iets te snel waren in hun uitlatingen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, ik sta ervan versted dat leden van de officiële oppositie erin slagen om een groot deel van een woensdagnamiddag te besteden aan voorstellen die tussen Kerstmis en nieuwjaar werden gedaan. En ik doe daaraan mee, dat geef ik toe. Ik doe eraan mee omdat ik me niet persoonlijk verantwoordelijk acht voor de uitspraken van de minister-president, van de minister vice-president of van minister Van Grembergen.

Er werd reeds opgemerkt dat deze discussie in feite zonder voorwerp is. De Grondwet is immers wat ze is. Als prille tiener heb ik een niet onbelangrijke eerste minister met een papiertje in zijn hand horen verklaren dat de Grondwet voor hem geen vodje papier was. Ik denk dat alle leden van deze assemblee achter die uitspraak staan.

Dit partijtje schijnboksen brengt een aantal zaken naar boven. Het voordeel van het voorstel is dat een aantal mensen aan het denken zijn geslagen. Het gaat onder meer over mensen die behoren tot het niveau waarop over dit onderwerp kan worden gesproken. Ik hoor hier heel dikwijls verklaren dat we ons moeten houden aan discussies over onze bevoegdheden. Al wil ik meer bevoegdheden op dit niveau, ik wil me toch aan die logica houden.

Er werd ook gepraat over de geloofwaardigheid. Eenieder heeft het recht om zich kandidaat te stellen voor de verkiezingen, dat klopt. Ik heb het echter moeilijk met een aantal uitspraken en houdingen. We zijn het er bijna allemaal mee eens dat er een cumulverbod moet komen voor een uitvoerend mandaat op lokaal vlak en een mandaat als parlements lid. Zolang die regel niet voor iedereen geldt, zijn er echter maar een paar mensen die zich aan die bepaling houden. Dat is trouwens logisch, want waarom zou ik het doen als een ander het

niet hoeft te doen ? Ik vind het echter ook logisch om voor het verbod te blijven strijden.

Door de ideeën die door de ministers werden geopperd, zal de N-VA op federaal niveau een voorstel indienen waarin wordt bepaald dat het is toegestaan om deel te nemen aan verkiezingen op een ander niveau, op voorwaarde dat de gevraagde verantwoordelijkheid ook wordt opgenomen. Het eerste mandaat zal met andere woorden d'office worden beëindigd. Als iemand wordt verkozen in de Kamer, zal dat inhouden dat de verkozene naar de Kamer gaat. Dat zal niet makkelijk zijn. Zo zijn de voorbeelden legio van mensen die louter om een lijst te steunen, lijstduwer worden, maar tegen de bedoeling in een massa stemmen halen. Men kon echter ook als plaatsvervanger op een lijst staan.

Ik herhaal het voorstel van onze groep : wie de verantwoordelijkheid voor een bepaald mandaat krijgt van de kiezer, moet die verantwoordelijkheid ook opnemen. (*Applaus bij de VU&ID en bij CD&V*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb heel goed geluisterd naar de argumenten van de sprekers.

In de eerste plaats wil ik aan het parlement duidelijk maken dat ik een persoonlijk standpunt heb verdedigd tijdens het bewuste interview. Ik vraag daarvoor begrip van het Vlaams Parlement, want ik ben me ervan bewust dat de minister-president van de Vlaamse regering wordt geacht om altijd namens die regering te spreken. Dat was hier niet het geval, maar u weet dat ik zelden zondig tegen die regel.

Het interview werd breed uitgesponnen en behandelde de meest uiteenlopende themata. Tijdens het gesprek werd onder meer gevraagd of ik dacht dat er vervroegde verkiezingen zouden komen in 2002 en zo ja, of ik aan die verkiezingen zou deelnemen.

Ik wil nog eens verwijzen naar de gemeente- en provincieraadsverkiezingen. De media heeft toen bijna iedereen uit dit halfroond gevraagd of hij of zij als parlements lid al dan niet zou deelnemen aan die verkiezingen. Er werd gevraagd of we dat zouden doen als lijsttrekker, als kandidaat-burgemeester en hoe dat te rijmen viel met het cumulverbod dat sommigen nastreven. We zijn in min of meerdere mate allemaal in hetzelfde bedje ziek. We leven

Dewael

in een relatief klein federaal land en we hebben enorm hard moeten vechten om de rechtstreekse verkiezing van dit parlement te verkrijgen. Die rechtstreekse verkiezing is een gevolg van het Sint-Michielsakkoord. Niemand heeft dat principe in twijfel willen trekken. Die indruk wekken, is intellectueel onjuist. Een rechtstreekse verkiezing is belangrijk, maar er zijn nog federale staten waar rechtstreekse verkiezingen voor het deelstaatniveau samenvallen met andere verkiezingen. Het apart organiseren van verkiezingen biedt niet noodzakelijkerwijs meer waarborgen voor politieke autonomie. Er wordt geen afbreuk gedaan aan de slagkracht van een rechtstreeks gekozen parlement omdat het wordt verkozen op dezelfde datum van een ander parlement.

Ik ben me ervan bewust dat ik wellicht tegen de zuivere federale theorie heb gezondigd. Er valt iets te zeggen voor het feit dat aparte verkiezingen misschien meer duidelijkheid brengen over de bevoegdheidsverdeling. Ik wil echter terugkeren naar de praktijk van de gemeenteraadsverkiezingen in 2000 en ik blik even vooruit naar de verkiezingen van 2003. Mijnheer Dewinter, ik had helemaal niet de bedoeling daarnet om de rollen om te draaien en u te ondervragen. Het is het recht van het parlement om de regering te ondervragen en die moet antwoorden geven. Het is echter belangrijk voor een goed parlementair debat om te weten wat de interpellanten denken.

Ik stel dus vast dat er in een relatief klein federaal land op acht jaar tijd zes verkiezingsmomenten zullen plaatshebben. Als de referenda een feit zullen zijn, zullen de mensen nog vaker naar de stembus mogen gaan. Daarnet werd zelfs met het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens gezwaaid om te stellen dat iedereen het recht heeft om zich kandidaat te stellen. Er zullen op de lijsten van 2003 mensen verschijnen die ook hier zetelen. Dan zal de discussie ontstaan over of ze de lijst moeten duwen of zich verkiesbaar moeten stellen.

Ik wil twee ervaringen met u delen die aantonen dat er een groot verschil is tussen theorie en praktijk. Ik heb met de heer Geens – een man die ik altijd erg heb gewaardeerd – in 1987 een Vlaams regeerakkoord gemaakt, uiteraard met onze respectievelijke partijen. We hebben daar dure eden gezworen en gesteld dat het niet is omdat er op federaal niveau andere inzichten heersen, dat we in Vlaanderen niet verder kunnen gaan. We hebben geprobeerd het regeerakkoord te verlengen, wat asymmetrische logica was. Na acht maanden zat ik

echter asymmetrisch in de oppositie omdat op federaal niveau een regering met andere partijen werd samengesteld. De heer De Batselier weet zeer goed waar ik het over heb. Op een bepaald ogenblik is er gezegd dat wat federaal bestaat moet worden doorgetrokken op het Vlaamse niveau. Dat is een voorbeeld van hoe het niet moet. Iedereen zegt nu waarschijnlijk dat zoiets nooit meer mag gebeuren, maar toen is het natuurlijk wel gebeurd.

De heer Joris Van Hauthem : Er was toch een proportionele samenstelling ?

Minister-president Patrick Dewael : Neen, mijnheer Van Hauthem, die proportionele samenstelling was een institutionele spitsvondigheid om geen woordbreuk te moeten plegen tegenover de liberalen. De CVP zat toen immers met een probleem. De CVP had een akkoord met ons, maar ook met anderen. Om die akkoorden met elkaar te verzoenen is toen de wet en zelfs de bijzondere wet aangepast aan de politieke realiteit. Daardoor kwam er opnieuw een proportioneel samengestelde Vlaamse regering. Ik kan u zeggen dat dat niet aangenaam werken was.

De heer Eric Van Rompuy : U bent toen toch blijven zitten ?

Minister-president Patrick Dewael : Ik moest wel. De wet verplichtte mij daartoe. Ik ben een legalist. (*Rumoer*)

De heer Eric Van Rompuy : Niemand verplichtte u in 1988 om te blijven zitten. Er was een discussie in de VLD. U wou blijven zitten. De heer Denys wou toen een stapje achteruit zetten. (*Gelach*)

Minister-president Patrick Dewael : De heer Denys wou zelf in die regering komen. Wat vertelt u nu ? (*Gelach*)

Ik geef nog een voorbeeld. Ik spreek nu even vanuit partijpolitiek standpunt en ik hoop dat u mij dat niet kwalijk neemt. In 1994 heeft de VLD, na een nogal actieve promotiecampagne over haar naam, de illusie gekoesterd dat het mogelijk was een zuivere Europese lijst samen te stellen met een programma dat volgens mij op dat ogenblik een goed programma was. Het was niet de bedoeling dat onze electorale boegbeelden op die lijst zouden staan. We wilden op die lijst kandidaten plaatsen die al Europees hadden gezeteld. We wilden er denkers, filosofen en academici op plaatsen. Het moest een lijst zijn van mensen met een Europese staat van dienst.

De heer Filip Dewinter : De heer De Gucht. (*Gelach*)

Minister-president Patrick Dewael : Inderdaad, de heer De Gucht. (*Opmerkingen*)

Mijnheer Van Rompuy, op dat ogenblik werden wij geconfronteerd met een lijst van u. Op die lijst moesten alle ministers staan, want het ging om een belangrijke test voor de regering. Ik herinner mij ook nog dat de vader van de huidige fractieleider van de sp.a op dat ogenblik de Europese SP-lijst duwde. Hij werd verkozen en kwam in het Europees Parlement terecht. De dag daarna moest hij ontslag nemen. Hij zei toen dat hij stemmen vroeg, maar niet zoveel dat hij over alle andere kandidaten kon springen. (*Opmerkingen*)

Ik geef nog een voorbeeld. Collega's van de CD&V-fractie, uw partijvoorzitter heeft in 1999 een belangrijk resultaat geboekt bij de verkiezingen. Hij had meer dan 70.000 voorkeurstemmen en werd uiteindelijk voor de Kamer verkozen. Hij is een jaar later verkozen tot burgemeester van Kortrijk en nam vervolgens ontslag uit zijn andere politieke functies. Toch hadden veel mensen hem het vertrouwen gegeven om een federaal mandaat uit te oefenen.

Ik geef deze voorbeelden om aan te tonen dat we moeten opletten. In 2003 zullen alle partijen immers zeggen dat het om heel belangrijke verkiezingen gaat. Daarom zullen ze met zeer sterke lijsten willen komen.

Ik heb nog een argument dat niets met de verkiezingen te maken heeft. Wij kennen in ons land geen federale politieke partijen. Dat is hier nog al eens gezegd. Dat leidt tot moeilijke situaties. De VU bestaat ondertussen niet meer, maar meebesturen op het ene niveau en niet meebesturen op het andere, leidt tot absurde situaties. Zo had paars-groen een schitterend Vlaams project volgens de woordvoerder van de VU. Een week later moest dezelfde woordvoerder op federaal niveau echter zeggen dat paars-groen niet goed zou aflopen.

Mijnheer Loones, ik begrijp dat dit de logica zelf is. Dit kan men echter moeilijk uitleggen aan de mensen. Straks zult u moeten toegeven dat ik een punt heb.

Mijnheer Dewinter, zult u nu in 2003 meedoen aan de verkiezingen? Uw betoog was helder en goed geargumenteed. Ik deel het echter niet. Zult u kandidaat zijn?

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister-president, wat gaat u doen? Minister Stevaert heeft gezegd dat hij opkomt als nationale lijsttrekker van de sp.a. In de krant stond dat elke partij twee lijsttrekkers kan aanduiden. Bij de VLD zullen dat waarschijnlijk u en premier Verhofstadt zijn. Daarover gaat dit debat eigenlijk. De vraag is of u beiden de kamerlijst zult aanvoeren.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, ik heb uw vraag goed begrepen. In het bewuste interview heb ik trouwens het antwoord gegeven. Ik moet nog overleg plegen met de voorzitter van de partij. Indien hij akkoord is, zal ik inderdaad deelnemen aan de federale verkiezingen. (*Rumoer*)

Ik heb niet gezegd dat ik de lijst zou trekken. Ik verwacht dat er binnen de VLD stemmen zullen opgaan om me te vragen op de lijst te staan. Minister Stevaert zal men hetzelfde vragen. Minister Van Grembergen heeft ook al zijn positie bepaald. Minister Dua en minister Vogels hebben dezelfde intentie naar voren gebracht.

Mijnheer Van Rompuy, alles zal afhangen van de graad van populariteit binnen uw fractie. Er zal in elk geval een Van Rompuy op de lijst staan in 2003. Indien er in het Vlaams Parlement mensen zetelen die stemmen waard zijn, dan zal de voorzitter zeggen dat ze zich in 2003 kandidaat moeten stellen omdat CD&V wil winnen. Dat is de politieke praktijk.

De heer Eric Van Rompuy : Er is één groot verschil. Bij ons zit er geen minister-president die gezworen heeft dat hij de volledige legislatuur de regering zou leiden en dat hij het regeerprogramma zou uitvoeren. U, als minister-president in functie, zegt nu dat u zult opkomen bij de verkiezingen maar durft niet zeggen dat u de volledige legislatuur zult uitdoen.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, ik stel vast dat ik een en ander moet verduidelijken. Indien het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens ook van toepassing is op een minister-president, dan wil ik mijn partij dienen. Ik heb echter een mandaat binnen de Vlaamse regering. Uiteraard blijf ik dat gestand. Het ene is niet in tegenstelling met het andere. Wel ben ik van mening dat zes verkiezingen op acht jaar tijd af en toe hun weerslag zullen hebben op onze werking. In dit federale land komen we dan terecht in een pre-electorale klimaat. U maakt mij niet wijs dat dit aan ons voorbij zal gaan en dat we zullen zeggen: business as usual.

De heer Eric Van Rompuy : Dat zou het geval moeten zijn.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, hou toch op me steeds te onderbreken.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister-president, eigenlijk zegt u nu dat u volgend jaar gedurende zes maanden campagne zult voeren en Vlaanderen niet zult besturen.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, dat is intellectueel oneerlijk. Ik heb enkel gezegd dat dit, net zoals de gemeenteraadsverkiezingen, de werking van de parlementen niet onberoerd zal laten. Mutatis mutandis zal in 2004 hetzelfde gebeuren in het federale parlement wanneer de deelstaatverkiezingen doorgaan.

Daarnet zei men dat mijn voorstel ingaat tegen de Grondwet. Uiteraard besef ik dat. De resoluties van het Vlaams Parlement over de verdere staats-hervorming bevatten een aantal bepalingen waarvoor de Grondwet moet worden gewijzigd. Mijn voorstel om eventueel de verkiezingen gelijktijdig te laten verlopen, veronderstelt een wijziging van de Grondwet. In 2003 en in 2004 zullen er separate verkiezingen worden gehouden en verandert er bijgevolg niets.

Ik heb in een vraaggesprek de vraag gesteld of we dit debat niet eens moesten voeren. Ik heb me afgevraagd wat de pro's en contra's kunnen zijn. Het federale parlement zal achteraf moeten beslissen om de betrokken grondwetsartikelen al dan niet in herziening te stellen. Dat is de enige vraag die ik heb gesteld.

Ik begin me af te vragen of het nog toegelaten is om een institutioneel debat te voeren. Ik besef dat een dergelijk debat inhoudt dat we hier over onszelf praten, maar mijns inziens is dit noodzakelijk in een democratie. Ik hoef me niet te schamen omdat ik aan een dergelijk debat wens deel te nemen.

Als sommige federale politici verklaren dat de Senaat geen bestaansreden meer heeft, vinden bepaalde mensen dat de politici louter met zichzelf bezig zijn. Het is evenwel onmogelijk om de Senaat te hervormen, laat staan af te schaffen, zonder hierover eerst een debat te voeren. Ik heb dit debat op gang willen brengen. Ik moet vandaag vaststellen dat ik in mijn opzet geslaagd ben. Ik wil echter niet dat mijn woorden worden verdraaid.

Ik zou hier willen afronden met de stelling dat het debat is opgestart. Ik houd van parlementaire debatten. De mensen die me verwijten dat ik de parlementaire instellingen minacht, hebben me duidelijk niet goed begrepen.

Wat het Vlaams Parlement betreft, gaat het hier blijkbaar om een bijzonder gevoelig punt. Ik wil er evenwel duidelijk op wijzen dat ik die verkiezingen niet mordicus op dezelfde datum hoef te krijgen.

Ik heb hier vandaag veel argumenten gehoord. Sommige sprekers hebben evenwel verwerpelijke politieke afwegingen gemaakt. De heer Van Rompuy heeft daarnet beweerd dat minister Stevaert en ikzelf met betrekking tot de verkiezingen van 2003 een stembusakkoord hebben afgesloten. Aangezien een dergelijk akkoord enkel op de volgende legislatuur van het Vlaams Parlement kan slaan, vraag ik me af waar de heer Van Rompuy dit vandaan haalt. Het gaat hier niet om politieke spelletjes, maar om een ernstig debat. Ik hoop dat we dit debat in de toekomst even ernstig als vandaag zullen voeren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord. *(Rumoer)*

Minister Paul Van Grembergen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, in 1968 heb ik voor het eerst aan verkiezingen deelgenomen. Sindsdien heb ik, ten dienste van de partij die ik meende te moeten dienen, aan alle verkiezingen deelgenomen. Ik heb me kandidaat gesteld in 1968, in 1970, in 1971, in 1974, in 1976, in 1977, in 1978, in 1981, en in nog heel wat andere verkiezingsjaren. Ik wil trouwens benadrukken dat ik dat steeds met plezier heb gedaan.

Hoewel ik een zeer brede rug heb, neem ik het de heer Van den Brande kwalijk dat hij de titulatuur van een krantenartikel gebruikt om mijn woorden te ridiculiseren. Iedereen weet immers hoe artikelen en hun titels tot stand komen.

Ik heb enkel gezegd dat ik me ten dienste wil stellen van de partij die ik meen te moeten dienen. Ik zal die partij blijven dienen in alle omstandigheden en telkens wanneer ze me dit vraagt. In de voorbije 30 jaar heb ik bij de lijstvorming nooit de eerste plaats opgeëist. Ik heb me steeds geschikt naar de voorliggende keuzes en opdrachten.

Ik denk niet dat dit een schande is. Ik hoef me nergens voor te schamen. Ik heb mijn politieke keuzes niet aangepast aan de verschillende wijzigingen die zich binnen mijn partij hebben afgespeeld. Ik

Van Grembergen

schaam me niet. Ik ben trots op de keuzes die ik heb gemaakt.

Alle partijen hebben kandidaten nodig voor hun lijsten. Een politicus staat niet altijd op een lijst om verkozen te worden, maar vaak om de partij een dienst te bewijzen. Door stemmen binnen te halen, geeft hij nieuwe mensen een kans om aan politiek te doen. Dat behoort tot de geplogenheden van het politieke bedrijf. Vanzelfsprekend kan daar ook een andere uitleg aan worden gegeven. Ik ga echter uit van een positieve visie, en hoop dat mijn daden op een behoorlijke manier naar waarde worden geschat.

Ik deel niet de ideeën van minister-president Dewael en vice-minister-president Stevaert over de verkiezingen. Sommigen hebben me gevraagd of hun opvattingen worden gedeeld door de hele Vlaamse regering. Blijkbaar was die indruk ontstaan. Mijn persoonlijke visie bekendmaken was de beste manier om dit misverstand uit de weg te ruimen. In een vrij Vlaanderen moet er een vrije politieke discussie kunnen bestaan. Daar hoeven niet direct electorale bedenkingen aan te worden vastgeknoopt. Ik ben me ervan bewust dat het nog minstens een generatie zal duren eer de confederale staat werkelijkheid zal worden.

Net als de heer Van den Brande ben ik een confederalist. Ik ben voorstander van een consequent confederale staatsinrichting. Daarover kan geen twijfel bestaan. Dit land zit in een heel bijzondere situatie. Het democratisch deficit is enorm : zes miljoen Vlamingen kunnen onmogelijk hun mening geven over de helft van de federale regering. De Belgische regering zou evengoed kunnen bestaan uit vier Nederlandse, twee Franse en twee Italiaanse ministers. Die kunnen immers evenmin ter verantwoording worden geroepen.

Ofwel zetten we dit inconsequent confederaal-unionistisch systeem voort, wat eigenlijk onmogelijk is, ofwel streven we naar een zuivere confederatie. Naar mijn mening moet daarover worden nagedacht in Vlaanderen. De vele discussies en moeilijkheden met het anderstalig landsgedeelte hebben, zijn het beste bewijs dat de huidige toestand onhoudbaar is. Dat was de strekking van mijn opmerkingen.

Spirit trekt voor 100 percent de confederale kaart. De verdachtmakingen hierover zijn onjuist en intellectueel oneerlijk. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : In zijn inleiding zei minister Van Grembergen dat het de bedoeling is om de partijen aan zoveel mogelijk stemmen te helpen en dat dit lovenswaardig is. Ik stel me dan de vraag waarom paars-groen de lijststem heeft gehalveerd ? De reden daarvoor was dat men de kiezers volwassen genoeg achtte om zelf hun vertegenwoordigers aan te duiden ? Vandaag stelt hij het omgekeerde voor. Hij wil eigenlijk de invoering van lijststemmen – zij het via belangrijke stemmentrekkers die de partijen aan stemmen moeten helpen. Ik begrijp die logica niet.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, minister-president Dewael heeft me een vraag gesteld waarop ik nog niet heb geantwoord. Ik wil hem met een vraag antwoorden : als ik geen kandidaat ben, zal hij dan ook geen kandidaat zijn ? Ik heb de indruk dat hij nogal gebiologeerd is door mijn kandidaatstelling. Ik weet niet waarom. Ik heb zijn boekje 'Wederzijds respect' aandachtig gelezen. Misschien getuigt het van wederzijds respect als we afspreken dat ik het niet doe als hij het ook niet doet. Als we dat doen, ga ik hier misschien naar buiten als een gelukkig man.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik maak geen afspraken met u, mijnheer Dewinter. *(Gelach)*

Ik heb dat altijd al gezegd. U hebt mijn boekje blijkbaar niet goed gelezen. U geeft wel geen antwoord op mijn vraag en bent dus zeer consequent de logica van het Blok aan het uitvoeren. Als het Blok wordt gevraagd wat het zal ondernemen, blijft het zo stom als een karper.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Neen, ik laat mijn toestand afhangen van de uwe. Dat is toch mooi ?

Ik zal een concreet antwoord geven. Voor ons is het simpel. Een, de minister die aan andere verkiezingen wenst deel te nemen, mag dat, maar dan moet hij eerst ontslag nemen. Twee, als een parlementslid wenst deel te nemen aan andere verkiezingen dan deze voor het parlement waarin hij of zij is verkozen, dan mag hij dat. Maar als hij wordt verkozen, moet hij dat mandaat uitvoeren en mag

Dewinter

hij niet terugkeren naar het parlement waarin hij eerst was verkozen. Dat zijn de principes die we in de praktijk zullen brengen.

Voorts stel ik vast dat Agalev zich distantieert van de standpunten van minister-president Dewael en minister Stevaert. De heer Holemens zei: 'Samen uit, samen thuis.' Ik noteer dat en hoop dat Agalev zich voor een keer – 'Une fois n'est pas coutume' zeggen de Fransen – houdt aan de principes waarmee de partij naar de kiezers is getrokken en daarvan een breekpunt maakt. Ik hoop dat het niet opnieuw een holle frase is, maar dat Agalev daarvan een regeringsstandpunt zal maken.

Ten derde, de nieuwe politieke cultuur, de burgerdemocratie, de directe democratie en de ethiek in de politiek behoren tot het verleden. Verkiezingen zijn niet langer het feest van de democratie. Ze zorgen niet langer voor de participatie en de maximale inspraak van de kiezer waar premier Verhofstadt in zijn burgermanifesten ooit zo hard voor heeft gepleit. Die verdwijnen allemaal in de vuilbak. Vanaf nu komt het erop aan zo weinig mogelijk verkiezingen te organiseren. Als het enigszins kan, blijft men zo lang mogelijk en liefst gewoon permanent aan de macht. Dat is toch wel merkwaardig voor degenen die ooit de kampioenen van de directe democratie en de burgerdemocratie waren. De heer Dewael was een van de mensen die vroeger dat discours het hardst verkondigde. Met dat discours is hij misschien wel aan de macht gekomen. Maar eens aan de macht, is dat niet in de praktijk gebracht.

Mijn belangrijkste conclusie is wel dat minister-president Dewael zich nu, zoals de voorbije weken, niet gedraagt als de minister-president van Vlaanderen maar als een ordinaire partijpoliticus. Hij wil een beetje de rol overnemen van de man die nu niet meer in ons midden is: zijn partijvoorzitter De Gucht. Hij is bezig met de tactische en strategische belangen van de VLD en van zijn eigen persoontje bij de volgende verkiezingen. U vreest voor andere meerderheden elders en dergelijke meer. Wees toch voor één keer minister-president van Vlaanderen en behartig de belangen van de Vlamingen. Wees degene die de leiding moet nemen van deze regering en niet de partijpoliticus die u in het verleden was als oppositiefractie leider in het federale parlement. U ontpopt zich opnieuw als iemand die in eerste instantie de participatie en de partijbelangen wenst te verdedigen. Dat en niets anders is heel goed uit uw antwoord gebleken.

Niet zozeer de vraag of men zich al dan niet kandideert zal stellen bij de federale verkiezingen, is in dit debat essentieel. De ideeën die ik daarover heb, heb ik trouwens reeds geformuleerd. Wat uiteindelijk veel belangrijker is, is uw visie die aan bod is gekomen door uw uitspraken en door uw standpunten met betrekking tot het samenvallen van de Vlaamse en federale verkiezingen. Dat is uiteindelijk de essentie van het debat dat we hier hebben gevoerd. Dat leert ons alles over uw visie ten aanzien van mogelijke verdere onafhankelijkheid van Vlaanderen.

De dynamiek in de richting van staatkundige autonomie blijkt helemaal niet uit de visie die u hebt tentoongespreid, wel integendeel. U wilt vooral vermijden dat asymmetrische meerderheden tot stand zouden komen, dat er in Vlaanderen een andere meerderheid zou ontstaan dan in Wallonië en op federaal niveau. Daardoor zou de breuk in België nog groter worden dan nu reeds het geval is. Dat is uiteindelijk de essentie van wat u hebt verklaard en dat is wat we uit dit debat onthouden.

Uw standpunt terzake heeft ons niet verrast, wel integendeel. U zit hier namens uw zetbaas, de heer Verhofstadt, om de paars-groene belangen veilig te stellen en ervoor te zorgen dat de federale Belgische belangen hier wel degelijk worden gerespecteerd. U moet er dus op toezien dat dit parlement ondergeschikt blijft aan het federale Belgische niveau. Dat is nogmaals uit uw uitspraken gebleken en dat is iets dat we niet kunnen aanvaarden. Dit zal dan ook uit onze motie blijken. (Applaus bij het Vlaams Blok)

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, we zullen nog wel de kans krijgen hieromtrent grondig van gedachten te wisselen.

In de eerste plaats wil ik erop wijzen dat u het verkeerd voor hebt met uw voorbeelden van andere federaal ingerichte Europese landen die gelijktijdig federale en deelstaatverkiezingen organiseren. Dit bestaat immers nergens. Wat wel bestaat – en als voorbeelden geef ik Italië en Frankrijk – is het op hetzelfde ogenblik plaatsvinden van deelstaatverkiezingen, maar dan wel op een ander ogenblik dan de federale verkiezingen.

Mijnheer de voorzitter, de verduidelijkingen die we hadden gevraagd, zijn er gedeeltelijk gekomen. Ik heb echter niets gehoord over een institutioneel

Van den Brande

project van de Vlaamse regering, maar daarover zullen we u opnieuw bevragen.

De minister-president heeft dus afstand genomen van zijn voorstel om de Vlaamse en federale verkiezingen in de toekomst gelijktijdig te organiseren. Hij heeft immers verklaard dat dit geen punt van zijn geloof is en dat dit bovendien in de nabije toekomst niet te realiseren is. Nochtans was uit het interview duidelijk af te leiden dat er zich in 2003-2004 een probleem zou voordoen.

Er is nog een ander punt waarover we grote duidelijkheid hebben gekregen. Het is me namelijk sterk opgevallen dat de leiding van deze regering louter en alleen in termen van personen denkt, en niet in termen van inhoud, van uitgeoefende bevoegdheden en van al dan niet genomen verantwoordelijkheden waarover men het afzonderlijke oordeel van de kiezer vraagt. Er wordt hier een puur persoonlijke benadering gehanteerd.

Uw antwoord was zeer duidelijk. Samen met alle andere Vlaamse ministers gaat u dus kandideren. Dit is echter het punt niet. Het punt is wel dat u hier de eed hebt afgelegd om gedurende vijf jaar te functioneren in een legislatuurparlement en in een feitelijke legislatuurregering. U staat dus voor de tweespalt die ik daarstraks heb aangehaald. U gaat voor het federale niveau kandideren, maar u zegt op voorhand dat u het mandaat niet zult aanvaarden, want ook na de federale verkiezingen zal u uw opdracht in de Vlaamse regering verlengen. U bedriegt de kiezer en draait hem een rad voor de ogen. Het doet me aan die prachtige conference van Wim Sonnefeld denken : Patrick kwam, Patrick ging ; Steve kwam, Steve ging ; Paul kwam en Paul ging. Allen bleven ze meeën. (*Applaus bij de CD&V*)

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (*Op de tribune*) : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik heb gehoord dat het geen eindpunt was, maar een aanzet voor een debat. Het is zijn recht om ideeën te formuleren. Ik herhaal mijn vraag om het punt van het al dan niet opkomen in 2003 met zijn ministers te herzien. Zijn argumentatie overtuigt me niet. Hij vraagt zich af waar we met zijn allen in 2003 mee bezig zullen zijn. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen een wetgevend en een uitvoerend mandaat.

De minister-president gaf het voorbeeld van de Europese lijst. Zijn partij heeft dit punt toen zuiver willen uitvoeren. Het punt is juist dat alleen zijn partij dat heeft gedaan en niet heeft geprobeerd om er een algemene afspraak rond te maken. In plaats van het zwakke aanbod van minister Stevaert, namelijk dat iedereen zijn principes moet volgen, zou ik een sterk voorstel willen formuleren. Zou de minister-president in zijn team van ministers willen nagaan of er een bereidheid is om dat engagement op te nemen, en dus als team te besluiten dat Vlaamse ministers niet opkomen bij federale verkiezingen.

Minister-president Patrick Dewael : Ik onderbreek u even. Het is zeker de moeite waard om het te proberen. U zegt dat dit het uitvoerend niveau is. Dat zou er in de praktijk op neerkomen dat Filip Dewinter wel en Patrick Dewael en Steve Stevaert niet opkomen. Het is een akkoord dat alleen regeringsleden zou binden. Voor het parlementair niveau zou dit niet gelden. In 2003 zou dan Filip Dewinter als boegbeeld van het Vlaams Blok naar de verkiezingen stappen, maar Steve Stevaert en Patrick Dewael worden buiten het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens gehouden.

De heer Dirk Holemans : Ik sta volledig open om het voorstel naar alle parlementsleden open te trekken, als het voorstel daardoor sterker wordt. Ik wil het debat verbreden. Er blijft wel een verschil bestaan tussen uitvoerende en wetgevende mandaten. Ik herhaal mijn vraag aan de minister-president.

De voorzitter : Zijn er nog tussenkomsten ?

Minister-president Patrick Dewael : Het is ongebruikelijk, maar ik ben het niet eens met de conclusie die de heer Van den Brande aan mijn uiteenzetting verbindt. Ik zou mijn idee vaarwel hebben gezegd. Dat is voor mij geen geloofspunt. Ik heb alleen op een aantal voor- en nadelen gewezen. Het politieke debat moet hierover verder worden gevoerd. Ik nodig de CD&V uit om dat samen met ons te doen.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Dewinter en Van Nieuwenhuysen en door de heer Van den Brande werden tot besluit van deze interpellaties met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 11 januari 2002 om 17 uur zijn ingediend.

Voorzitter

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de eindtermen, de ontwikkelingsdoelen en de specifieke eindtermen in het voltijds gewoon en buitengewoon secundair onderwijs
– 535 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de eindtermen, de ontwikkelingsdoelen en de specifieke eindtermen in het voltijds gewoon en buitengewoon secundair onderwijs.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
65 leden hebben ja geantwoord ;
51 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter

De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Tobback Bruno
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde

Voorzitter

De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van de eindtermen van de tweede en de derde graad van het gewoon secundair onderwijs – 536 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de eindtermen van de tweede en de derde graad van het gewoon secundair onderwijs.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 65 leden hebben ja geantwoord ;
 51 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter

Voorzitter

Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan

De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende bekrachting van het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 8

– 832 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende bekrachting van het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 8.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
65 leden hebben ja geantwoord ;
51 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter

Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Tobback Bruno
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle

Voorzitter

Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jan Loones en Jacky Maes, mevrouw Veerle Declercq en de heren Didier Ramoudt en Gilbert Vanleenhove houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud – 810 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de-

creet van de heren Loones en Maes, mevrouw Declercq en de heren Ramoudt en Vanleenhove houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 112 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Boutsen Mathieu
 Bril Louis
 Browaeyns Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gryze Niki
 De Gucht Karel
 De Lobel Hilde
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Geysels Jos

Voorzitter

Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goeij Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul

Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Carl Decaluwe en Ludwig Caluwé tot besluit van de op 13 december 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de aanwijzing van managementteams voor de regionale luchthavens van Oostende en Deurne
 – 960 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Decaluwe en Caluwé tot besluit van de op 13 december 2001 door de heer Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de aanwijzing van managementteams voor de regionale luchthavens van Oostende en Deurne.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het dossier van de re-

Decaluwe

gionale luchthavens is een lang verhaal. We kunnen al teruggaan tot twee of drie jaar geleden.

Twee jaar geleden had het Rekenhof hevige kritiek op het feit dat er in de begroting in tweemaal 50 miljoen frank voor Deurne en Oostende was voorzien, maar dat niemand wist wat de regering er precies mee ging doen. Tijdens de bespreking van deze begroting in december hebben we op basis van een aantal documenten van de Vlaamse regering en van de Inspectie van Financiën een aantal duidelijke kritiekpunten naar voren gebracht. De inspecteur van Financiën wees er duidelijk op dat de toewijzing voor Deurne niet kon gebeuren, en dat ernstige vragen konden worden gesteld wat Oostende betrof.

We hebben de minister daarover geïnterpelleerd, maar hij heeft onze bezwaren weggewuifd. Hij verklaarde dat er geen enkel probleem was en dat de wet inzake de overheidsopdrachten was nageleefd. Toch geeft het antwoord van de minister op de interpellatie aanleiding tot nog meer vragen. Ik heb verwezen naar de problematiek van Andersen Consulting, het fameuze arrest. Juristen zeggen me duidelijk dat er gelijklopende redenen zijn wat die dossiers betreft, dus tussen het dossier van Deurne en de toewijzing aan Ernst & Young wat het management betreft.

Wat de voorkennis betreft, dat is een feitenkwesitie. Om voorkennis te kunnen bewijzen, moet men duidelijk kunnen aantonen dat er een inhoudelijke band is tussen de beide voordrachten, tussen beide elementen van informatie. Welnu, die band is er. Minister Stevaert zei dat voorkennis tot niets dient daar het om een dossier van twee of drie jaar geleden gaat, met een evolutief karakter. De informatie was volgens hem al achterhaald. Minister Stevaert zei dat er geen probleem was, daar Ernst & Young een gesplitste onderneming is, met diverse entiteiten.

De juristen zeggen echter – en we hebben dat kunnen bewijzen – dat de maatschappelijke zetel van Ernst & Young, namelijk ETM, in 2000 is verplaatst naar de zetel van de CV. Dat is een bijkomende aanwijzing van de invloed van de CV op de NV. We kunnen dat ook deels aantonen met betrekking tot de mandaten.

Vooraf het volgende is belangrijk. Tijdens een interpellatie van mijnentwege heeft de minister gezegd dat er geen probleem is inzake de wet op de overheidsopdrachten. Ik heb hier echter een docu-

ment bij me van de dienst Juridische Zaken en Overheidsopdrachten van de Vlaamse Gemeenschap. Dit document dateert van 30 november. De minister had blijkbaar geen weet van dat document, ofwel wou hij er bewust niet naar verwijzen. Ik wil nu toch een gedeelte van deze tekst voorlezen.

‘De Juridische Dienst van de afdeling Overheidsopdrachten stelt in zijn spoedadvies vast dat de managementovereenkomsten voor de luchthavens Oostende en Antwerpen behept zijn met onwettigheden. Dit levert naar mijn mening onnodige risico’s voor de voorgestelde omvorming en werking van de regionale luchthavens, aangezien algemeen wordt aanvaard dat onwettelijke overheidsopdrachten op verzoek van elke betrokken partij kunnen worden vernietigd. De wetgeving inzake overheidsopdrachten raakt immers de openbare orde en de schending van deze wetgeving levert een absolute nietigheid op.’

Dit zijn dus niet de woorden van een CD&V-fractielid, maar van de administratie. Dit document dateert van 30 november, en ik heb de minister geïnterpelleerd op 13 december. Hij heeft echter geen gewag gemaakt van dit document.

Mijnheer de voorzitter, een tweede element uit de motie is de volgende overweging. Het gaat nu al om drie of vier documenten op rij : van het Rekenhof, van de Inspectie van Financiën en nu van de eigen administratie. De minister stelt telkens dat er geen probleem is, maar uit documenten van de administratie zelf blijkt het omgekeerde. Onafhankelijke experts stellen dat er duidelijk een fundamenteel probleem is bij de toewijzing van de offertes.

De heer Bruno Tobbac : Mijnheer de voorzitter, ik herinner me niet dat we deze interpellatie in de plenaire vergadering hadden geagendeerd.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Tobbac, ik heb tien minuten tijd om mijn met redenen omklede motie te verdedigen. Er duiken almaar nieuwe feiten op. Het is natuurlijk gemakkelijk om in de meerderheid te zitten.

We hebben de mogelijkheid gehad om de offertes te bestuderen. Geen enkel lid van de meerderheid heeft de moeite genomen om die offertes te bekijken. Ik heb dat wel gedaan. Ook de heer Caluwé heeft dat gedaan. Het is een opeenvolging van onduidelijkheden en onwettigheden. Toch stelt de meerderheid, met minister Stevaert op kop, dat er geen enkel probleem is. Misschien moet ik wel net als bij twee eerdere gelegenheden naar de Raad

Decaluwe

van State stappen, want ik heb het daar al twee keer gehaald.

Ik herhaal dat het hier gaat om documenten van de Vlaamse administratie waaruit duidelijk blijkt dat deze zaak behept is met onwettigheden. Minister Stevaert heeft dit document waarschijnlijk bewust niet vermeld. Hij stelt dat zijn diensten melden dat er geen enkel probleem is, maar dat blijkt niet uit deze documenten.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, deze discussie heeft weinig zin als de bevoegde minister niet aanwezig is.

De heer Carl Decaluwe : Dat is mijn schuld niet. Mijnheer de voorzitter, laten we de vergadering schorsen en de minister laten komen. (*Rumoer*)

De voorzitter : Het staat de minister vrij om hier al dan niet aanwezig te zijn bij dit agendapunt. Zijn afwezigheid betekent echter uiteraard niet dat een parlementslid monddood zou worden gemaakt.

De heer Carl Decaluwe : Mijn laatste punt heeft te maken met het onderzoek van de offertes. Ik verwijs telkens naar de antwoorden van minister Stevaert. Ik heb toen gesteld dat een van de voorwaarden om te kunnen meedingen was dat men geen concessiehouder kon zijn van een van de luchthavens. Ik heb toen de heer Cloetens vernoemd, maar minister Stevaert antwoordde dat er geen probleem was, vermits de heer Cloetens de concessie had opgegeven in april.

Uit het onderzoek van de offertes blijkt dat de heer Cloetens de concessie inderdaad in april heeft opgegeven, maar ook dat de aanbesteding in maart begonnen is. Een zekere Van Milder, die ook concessiehouder was, werd op het ogenblik van de inschrijving niet toegelaten omdat hij concessiehouder was. De ene wordt dus toegelaten, en de andere niet, beiden om dezelfde redenen.

In onze motie vragen we niet, zoals het Vlaams Blok doet, dat alles nietig zou worden verklaard. We willen alle mogelijke rechtsmiddelen uitputten en vragen uitdrukkelijk dat de voltallige vergadering het Rekenhof als onafhankelijk expert probeert in te schakelen. Het gaat immers niet alleen om de genoemde aspecten, maar ook om doelmatigheid.

Het gaat om ongeveer 6,7 miljoen euro belastingsgeld dat zonder enige resultaatsverbintenis wordt

vastgelegd. Sommige managementfees lopen op tot ongeveer 1 miljoen euro per jaar, terwijl de betrokken luchthaven een omzet haalt van ongeveer 2,1 miljoen euro. Een bedrijf dat dit kan voorleggen, is fantastisch. Ik zou ook wel zo willen werken.

We moeten niet alleen het Rekenhof inschakelen, maar ook versneld een visie ontwikkelen op het Vlaams regionaal luchtvaartbeleid. We hebben tot op heden nog geen beleidsnota over de regionale luchthavens gezien. In Wallonië hebben ze die wel. Men kan ervoor of ertegen zijn, maar ze hebben ten minste een visie. Wij hebben die in het geheel niet. We geven 6,7 miljoen euro uit zonder de minste resultaatsverbintenis. (*Applaus bij de CD&V*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
48 leden hebben ja geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden ;
59 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Librecht Julien
Martens Luc
Matthijs Erik

Voorzitter

Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaays Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet

Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Gucht Karel
 Loones Jan
 Van Dijck Kris
 Vandenbroeke Chris

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

Redenen voor onthouding ?

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, ik kan hierover niet op een ernstige wijze een stem uitbrengen, omdat ik niet weet of wat de heer De-caluwe zegt, juist is of niet. Ik heb me dus onthouden. (*Opmerkingen*)

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, collega's, de leden van de N-VA in het parlement heb-

Loones

ben zich bij deze stemming onthouden, omwille van hun onvrede met de wijze waarop de managementcontracten zijn toegewezen en met de toewijzing aan BIAC. Er valt immers ook een en ander aan te merken op de uitbating van de luchthaven van Oostende. Bovendien vinden we dat de bijkomende elementen die de heer Decaluwe aanhaalt, een nieuw antwoord van de minister vragen.

De voorzitter : De heer Decaluwe kan hierover opnieuw een interpellatieverzoek indienen. (*Opmerkingen/Gelach*)

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Penris tot besluit van de op 13 december 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de aanwijzing van managementteams voor de regionale luchthavens van Oostende en Deurne
– 959 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Penris tot besluit van de op 13 december 2001 door de heer Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de aanwijzing van managementteams voor de regionale luchthavens van Oostende en Deurne.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
20 leden hebben ja geantwoord ;
92 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Geysels Jos
Glorieux Eloi

Voorzitter

Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian

Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 16 januari 2002 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.55 uur.*
